Data publikacji: 02-07-2018

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA

Warszawa, dnia 27 czerwca 2018 r. **Druk nr 884**

KOMSJA PRAW CZŁOWIEKA,
PRAWORZĄDNOŚCI I PETYCJI

Pan
Stanisław KARCZEWSKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Szanowny Panie Marszałku,

uprzejmie informuję, iż na podstawie art. 90f Regulaminu Senatu, Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 2018 roku przyjęła sprawozdanie z rozpatrzonych w 2017 roku petycji, które w załączeniu przekazuję.

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka, Praworządności i Petycji
(-) Robert Mamątow

SPRAWOZDANIE

KOMISJI PRAW CZŁOWIEKA, PRAWORZĄDNOŚCI I PETYCJI

Z ROZPATRZONYCH W 2017 ROKU PETYCJI

Warszawa, 20 czerwca 2018 r.

Spis treści

Wstęp ……... 5

1. Opis trybu pracy Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji …… 5

2. Prace komisji prowadzone nad petycjami w 2017 r. …… 6

3. Szczegółowa prezentacja petycji …….. 10

4. Informacja o petycjach wielokrotnych …… 58

Podsumowanie ……..... 63

Załącznik nr 1 – Schemat rozpatrywania petycji ……..... 64

Załącznik nr 2 – Wykaz petycji, nad którymi komisja pracowała w 2017 r. ……. 65

Wstęp

Realizując coroczny obowiązek, wynikający z art. 90f Regulaminu Senatu, Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji składa Senatowi sprawozdanie z petycji, które rozpatrywała w 2017 roku.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, ze zm.) w dziale „Wolności i prawa polityczne" w art. 63 przewiduje możliwość składania przez obywateli petycji, wniosków i skarg. W tym przepisie stwierdza się, że każdy ma prawo składać petycje, wnioski, skargi w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą do organów władzy publicznej, a także do organizacji i instytucji społecznych w związku z wykonywanymi przez nie zadaniami. Ponadto przepis ten zawiera upoważnienie do uregulowania w ustawie trybu rozpatrywania petycji. Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) realizuje konstytucyjne postanowienia.

Podkreślić należy, że choć ustawa o petycjach weszła w życie 6 września 2015 r. to senacka Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, działając na mocy postanowień działu Xa Regulaminu Senatu, rozpatruje petycje już od dziewięciu lat.

1. Opis trybu pracy Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji

Zgodnie z postanowieniami działu Xa Regulaminu Senatu Marszałek Senatu kieruje petycje, nadsyłane do Senatu i jego organów, do Przewodniczącego Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji. Przewodniczący Komisji kieruje petycje na posiedzenie Komisji. Komisja po rozpatrzeniu petycji i stwierdzeniu związku przedmiotu petycji z funkcjami Izby może skorzystać z jednego z trzech uprawnień:

1) złożyć Marszałkowi Senatu wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej (uchwałodawczej) wraz z projektem ustawy (uchwały),
2) upoważnić jednego z członków Komisji do złożenia wniosku o charakterze legislacyjnym w czasie dyskusji nad danym punktem porządku obrad Senatu,
3) przedstawić Marszałkowi Senatu opinię o celowości skorzystania przez Senat lub przez jego organ z uprawnień określonych w Konstytucji, ustawie lub Regulaminie Senatu.

Jeśli Komisja po rozpatrzeniu petycji uzna, że przedmiot petycji nie mieści się w zakresie kompetencji Senatu, może przekazać ją właściwemu organowi władzy publicznej, informując o tym Marszałka Senatu.

Po rozpatrzeniu petycji Komisja posiada także prawo niepodejmowania dalszych działań, o czym również informuje Marszałka Senatu i wskazuje przyczyny.

Komisja ma obowiązek zawiadamiania podmiotu wnoszącego petycję o podejmowanych działaniach lub przyczynach ich niepodjęcia.

Zgodnie z procedurą przyjętą przy rozpatrywaniu petycji Dział Petycji i Korespondencji do każdej petycji przygotowuje Informację o przedmiocie petycji. Stanowi ona materiał pomocniczy służący rozpatrzeniu petycji przez komisję. Każda Informacja zawiera prezentację przedmiotu petycji, opis postulatów petycji i ich uzasadnienie, a także analizę stanu prawnego regulującego zawartą w niej problematykę oraz dane dotyczące ewentualnych prac legislacyjnych nad tym zagadnieniem. Do każdego opracowania dołączane są materiały zawierające kopię petycji i załączniki nadesłane przez autora petycji oraz wybrane akty prawne, orzeczenia sądów, projekty ustaw, publikacje lub informacje o wcześniejszych działaniach w przedmiocie petycji.

Schemat rozpatrywania petycji prezentuje załącznik nr 1 do niniejszego sprawozdania.

2. Prace komisji prowadzone nad petycjami w 2017 r.

W 2017 r. Marszałek Senatu skierował do Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji 54 petycje, w tym 36 indywidualnych, 17 zbiorowych i 1 wielokrotną. Ponadto komisja kontynuowała prace nad 21 petycjami z lat ubiegłych, tj. 1 z 2015 r. i 20 z 2016 r.

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w 2017 r. rozpatrywała petycje na 23 posiedzeniach, na każdym analizując od 2 do 8 petycji.

Wykaz tematów petycji, nad którymi Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji pracowała w 2017 r. zawarty jest w załączniku nr 2 do niniejszego sprawozdania.

Na stronie internetowej Senatu pod adresem http://www.senat.gov.pl/petycje/ udostępniony jest wykaz i opis petycji oraz udokumentowane są prace komisji nad petycjami w Zapisach Stenograficznych z posiedzeń i w retransmisjach posiedzeń.

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w pracach nad petycjami przyjęła tryb indywidualnego rozpatrywania każdej petycji. Jedynie petycje wielokrotne rozpatrywane były łącznie. Po zaprezentowaniu petycji na forum komisji przeprowadzana była dyskusja nad jej postulatami, zbierane były także informacje, opinie i stanowiska od resortów związanych merytorycznie z problematyką petycji oraz od ekspertów. W posiedzeniach komisji uczestniczyli przedstawiciele ministerstw, urzędów oraz innych instytucji i organizacji pozarządowych realizujących zadania w dziedzinach, których dotyczyły postulaty petycji.

W 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, na podstawie postulatów 4 petycji przygotowała 4 projekty ustaw. W stosunku do 8 petycji zapadła decyzja o kontynuowaniu prac nad nimi, zaś w odniesieniu do pozostałych petycji postanowiono o zakończeniu prac lub o niepodejmowaniu działań.

W 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji na podstawie rozpatrzonych petycji przygotowała cztery projekty ustaw:

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych (celem projektu jest doprecyzowanie przepisów o strefach płatnego parkowania pojazdów w taki sposób, aby jednoznacznie z nich wynikało, że opłat za parkowanie nie pobiera się w soboty, niedziele i święta), petycja P9-45/16 – druk senacki nr 401.

W Sejmie trwają prace nad projektem - druk sejmowy nr 1632.

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (celem projektu jest przyznanie dzieciom, których matki były pozbawione wolności, urodzonych w więzieniach stalinowskich lub innych miejscach odosobnienia lub których matka w okresie ciąży przebywała w takich miejscach, uprawnień do odszkodowania lub zadośćuczynienia od Skarbu Państwa za doznane represje), petycja P9-06/16 – druk senacki nr 480.

Sejm na 60. posiedzeniu 22 marca 2018 r. uchwalił **ustawę o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego** (**Dz. U. poz. 727**).

3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (projekt zmierza do umożliwienia rehabilitacji prawnej i powrotu do służby uniewinnionego w postępowaniu karnym policjanta, który został zwolniony ze służby z powodu wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby za czyn wypełniający jednocześnie znamiona przestępstwa i przewinienia dyscyplinarnego. Analogiczne zmiany proponuje się wprowadzić także w przepisach dotyczących funkcjonariuszy: Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Wywiadu

Wojskowego i Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Więziennej), petycja P9-04/17 – druk senacki nr 560.

W Sejmie trwają prace nad projektem - druk sejmowy nr 2185.

4. Projekt ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich (projekt realizuje postulat Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka wynikający z wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie dotyczącej kwestii przedłużania pobytu nieletniego w schronisku dla nieletnich. Projekt przewiduje, iż postanowienia o przedłużeniu pobytu nieletniego w schronisku przed skierowaniem sprawy na rozprawę mogą spowodować przedłużenie tego pobytu na łączny okres nie dłuższy niż 3 miesiące), petycja P9-14/17 – druk senacki nr 602.

Senat na 59. posiedzeniu 16 kwietnia 2018 r. podjął uchwałę o wniesieniu do Sejmu projektu ustawy.

Podkreślić warto, że ustawą przyjętą na bazie petycji jest **ustawa z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi** (**Dz. U. poz. 1136**), która zrealizowała postulat petycji P9-23/16, zawarty w druku senackim nr 287. Celem zgłoszonej w petycji zmiany jest umożliwienie osobom małoletnim udziału w jawnych posiedzeniach sądów, podczas postępowań cywilnych oraz sądowoadministracyjnych.

Kolejną ustawę realizującą wnioski petycji uchwalił Sejm na 60. posiedzeniu **22 marca 2018 r.** jest to **ustawa o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji** (**Dz. U. poz. 915**). Ustawa ta zrealizowała petycję P9-18/16, projekt ustawy zawarty w druku senackim nr 366, dotyczył zwiększenia czasu nadawania programów z udogodnieniami dla niepełnosprawnych (głuchych) do takiego wymiaru, aby od 2022 r. co najmniej 50% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, posiadało takie udogodnienia (napisy, tłumacz jęz. migowego).

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w odniesieniu do 5 petycji kończąc prace postanowiła skierować do Ministra Finansów (wnioski 1 petycji), Kancelarii Prezydenta RP (wnioski 2 petycji) oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (wnioski 2 petycji) prośbę o rozważenie możliwości uwzględnienia w projektowanych w resortach regulacjach postulatów zgłoszonych w petycjach.

W petycjach rozpatrzonych przez komisję w 2017 r. wnoszący petycje postulowali:

- zmiany w ustawie o kombatantach i sytuacji osób represjonowanych - 7 petycji,
- zmianę przepisów prawa cywilnego i procedury cywilnej oraz administracyjnej - 6 petycji,
- zmianę przepisów prawa karnego i procedury karnej - 5 petycji,
- zmiany prawa o drogach publicznych, o ruchu drogowym i transporcie - 4 petycje,
- zmiany w podatkach, procedurach finansowych, użytkowaniu wieczystym - 4 petycje,
- zmianę przepisów prawa rodzinnego i opiekuńczego - 3 petycje,
- zmiany w przepisach o rencie rodzinnej, emeryturach i rentach - 3 petycje,
- zmiany systemu ubezpieczeń społecznych, pomocy państwa w wychowywaniu dzieci - 2 petycje,
- zmiany sytuacji osób niepełnosprawnych i ich opiekunów - 2 petycje,
- zmiany dotyczące ochrony środowiska - 2 petycje,
- zmiany Konstytucji RP dotyczące referendów oraz praw osób niepełnosprawnych - 2 petycje.

Jednostkowe petycje dotyczyły następujących zmian:

- procedury petycyjnej, udostępniania informacji publicznych,
- wolności sumienia i wyznania,
- ochrony zdrowia,
- praw nieletnich,
- nadawania orderów i odznaczeń,
- połączalności mandatu posła i senatora,
- funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej,
- funkcjonariuszy Policji i służb mundurowych,
- prawa o stowarzyszeniach, prawa prasowego,
- czasu nadawania reklam w radiu i telewizji,
- spółdzielczości mieszkaniowej,
- praw konsumenckich.

Do Marszałka Senatu, Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz innych organów Senatu i jednostek statutowych Kancelarii Senatu napływa liczna korespondencja. **Analizując pisma zarejestrowane w 2017 r.** w Dziale Petycji i Korespondencji Biura Analiz, Dokumentacji i Korespondencji należy stwierdzić, że **w 144 pismach** (bez petycji wielokrotnej) autorzy korespondencji tytułowali swoje pisma „petycja" lub zawierali wnioski i propozycje zmiany przepisów prawa. Po wnikliwej analizie tych pism **przygotowane zostały 54 petycje**, w tym 1 petycja wielokrotna (poparta przez 1 101 osób indywidualnych i podmiotów zbiorowych).

W przypadku 4 petycji zachodziły przesłanki określone w art. 6 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach – Senat nie był właściwym adresatem do ich rozpatrzenia. We wszystkich tych petycjach postulowano zmianę przepisów rozporządzeń, z tego też powodu petycje zostały przesłane do Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Rozwoju i Finansów (po jednej petycji) oraz Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (dwie petycje). Autorzy petycji zostali zawiadomieni o przesłaniu ich petycji właściwym podmiotom.

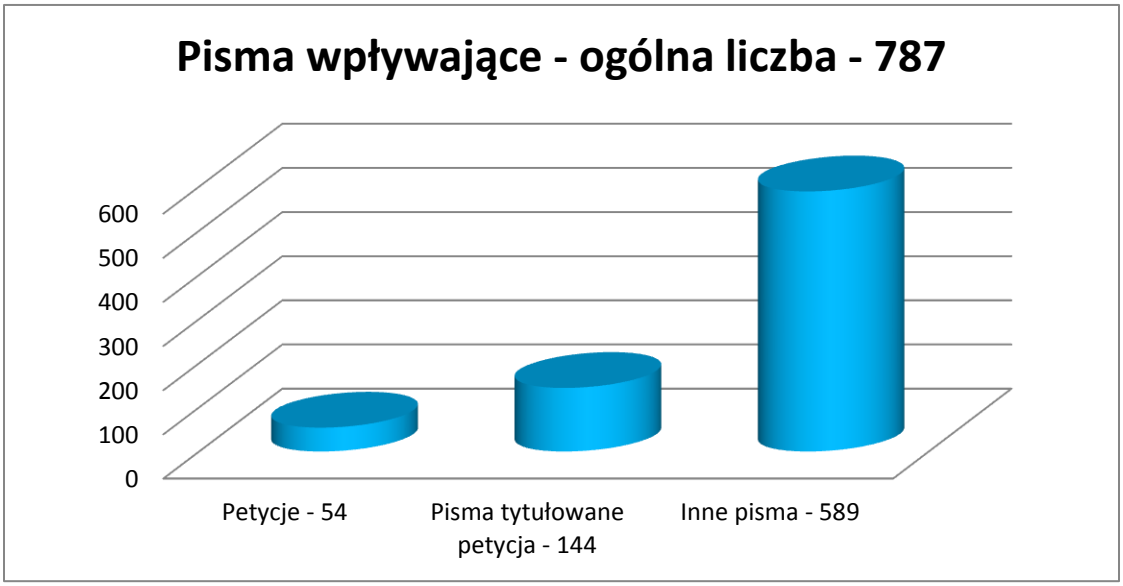

Analizując wpływ petycji adresowanych do Senatu w 2017 r. podkreślić należy ich porównywalną liczbę w relacji do liczby petycji skierowanych w 2016, choć zauważyć trzeba spadek petycji wielokrotnych.

Wiele pism tytułowanych „petycja", które skierowano do Działu Petycji i Korespondencji Biura Analiz, Dokumentacji i Korespondencji Kancelarii Senatu nie można było nadać biegu w trybie petycyjnym przede wszystkim dlatego, że nie zawierały one wniosków legislacyjnych, a ich autorzy przedstawiali swoje sprawy prowadzone przed organami wymiaru sprawiedliwości lub przed organami samorządowymi, wyrażali polemikę lub niezadowolenie z zapadłych orzeczeń, decyzji albo rozstrzygnięć.

Znaczną część korespondencji kierowanej, jako petycje stanowiły pisma osób dzielących się opiniami, uwagami i krytyką na temat stosowania i przestrzegania prawa.

Nadawcy korespondencji otrzymali pisemną odpowiedź z Działu Petycji i Korespondencji Biura Analiz, Dokumentacji i Korespondencji, zawierającą informację lub wyjaśnienie.

Zgodnie z procedurą przyjętą przy rozpatrywaniu petycji Dział Petycji i Korespondencji do każdej petycji przygotował Informację o przedmiocie petycji. Stanowi ona materiał pomocniczy służący rozpatrzeniu petycji przez komisję.

Informacje zawierały prezentację przedmiotu petycji, opis postulatów petycji i ich uzasadnienie, a także analizę stanu prawnego regulującego zawartą w niej problematykę oraz dane dotyczące ewentualnych prac legislacyjnych nad tym zagadnieniem.

W opracowaniu zawarte były też informacje na temat związanego z daną problematyką orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego i sądów powszechnych lub administracyjnych, a także dane o działaniach rządu lub zainteresowanych organizacji.

Do każdego opracowania dołączane były również materiały zawierające kopię petycji i załączniki nadesłane przez autora petycji oraz wybrane akty prawne, orzeczenia sądów, projekty ustaw, publikacje lub informacje o wcześniejszych działaniach w przedmiocie petycji.

3. Szczegółowa prezentacja petycji

Z uwagi na różnorodność problematyki zawartej w petycjach rozpatrzonych w 2017 r. przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji działania komisji zostały opisane w odniesieniu do każdej z petycji.

1. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej tymczasowego pomieszczenia, w kontekście nowelizacji przepisów ustawy o ochronie praw lokatorów (P8-08/15).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Helsińską Fundację Praw Człowieka.

Dotyczyła przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 150).

Helsińska Fundacja Praw Człowieka zwróciła uwagę na „potencjalną niezgodność z Konstytucją praktyki stosowania instytucji tymczasowego pomieszczenia". Definicję tymczasowego pomieszczenia zawiera art. 2 ust. 1 pkt 5a ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Z przywołanym przepisem powiązany jest art. 1046 § 4 kodeksu postępowania cywilnego, który Fundacja kwestionowała ze względu na brak precyzyjnego określenia najkrótszego czasu, w którym komornik ma obowiązek wstrzymać się z dokonaniem opróżnienia lokalu w oczekiwaniu na wskazanie pomieszczenia tymczasowego – w związku z tym, komornicy dokonują egzekucji z lokalu niezwłocznie, gdy gmina poinformuje, że nie posiada takiego pomieszczenia w swoim zasobie.

W petycji Fundacja kwestionowała definicję tymczasowego pomieszczenia, gdyż twierdziła, że nawet garaż czy kontener spełniają wymogi tymczasowego pomieszczenia. Fundacja podała informacje o tym, że gminy przeznaczają kontenery na pomieszczenia tymczasowe, a wyspecjalizowane przedsiębiorstwa handlowo-usługowe prowadzą noclegownie w kontenerach, do których kierują eksmitowanych. Fundacja wyraziła zdanie, że przedsiębiorstwa te umożliwiają gminom obejście prawa – osoby eksmitowane pozostają w kontenerach często tylko jeden dzień i są „eksmitowane na bruk", co stanowi naruszenie ich godności. Nadto Fundacja stwierdziła, że obowiązujące w Polsce przepisy pozornie zapewniają ochronę przed „eksmisją na bruk", w praktyce prowadzą do zwiększenia liczby osób bezdomnych. Dlatego Fundacja wnioskowała o efektywne działania legislacyjne, które zmienią złą, opisaną w uzasadnieniu petycji praktykę.

Marszałek Senatu **24 czerwca 2015 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji VIII kadencji Senatu.

12 stycznia 2016 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji IX kadencji Senatu kontynuowała rozpatrywanie petycji. Na czterech kolejnych posiedzeniach w 2016 r. komisja prowadziła prace nad petycją. Przeanalizowano informację Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa o przygotowywanym w resorcie projekcie nowelizacji ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, a także o projekcie zmiany art. 1046 § 4 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego. Planowane zmiany mają służyć naprawie dostrzeżonych przez resort nieprawidłowości w brzmieniu i stosowaniu przepisów, których celem jest zapobieganie eksmisjom na bruk.

Senatorowie postanowili 16 lutego 2017 r. zakończyć prace nad petycją w oczekiwaniu na nowelizację ustawy o ochronie lokatorów oraz mieszkaniowym zasobie gminy, prowadzoną w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa.

2. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej skreślenia art. 1 ust. 2 ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego (P9-19/16).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Stanisława Porowskiego.

Dotyczyła skreślenia art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2015 r. poz. 487, ze zm.), który wyłącza tłumaczy języka migowego z wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego.

Autor petycji postulował, aby osoby wykonujące zwód tłumacza polskiego języka migowego, obecnie posiadające status tłumacza biegłego, mogły uzyskać status tłumacza przysięgłego. Proponowana zmiana wiąże się z nowym zdefiniowaniem zasad i kryteriów egzaminacyjnych tłumaczy Polskiego Języka Migowego przy współpracy z Polską Radą Języka Migowego. Sprawdzenie wiedzy i umiejętności kandydata byłoby prowadzone na poziomie równoznacznym z certyfikacją egzaminu z języka obcego. Egzamin byłby nadzorowany, certyfikowany i sprawdzany przez Ministerstwo Sprawiedliwości, zaś w komisji egzaminacyjnej zasiadaliby przedstawiciele stowarzyszeń zrzeszających osoby głuche.

20 kwietnia 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **7 czerwca 2016 r**. rozpatrzyła petycję. W posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele: Ministerstwa Sprawiedliwości, Polskiego Związku Głuchoniemych, Instytutu Głuchoniemych oraz Biura Rzecznika Praw Obywatelskich. Przeprowadzona została dyskusja. Komisja postanowiła uzyskać opinię Ministerstwa Sprawiedliwości w sprawie przedmiotu petycji. **20 września 2016 r.** komisja zapoznała się z opinią Ministerstwa Sprawiedliwości, w której przekazano informację o powołaniu w lipcu 2015 r. Zespołu do przeglądu i oceny funkcjonowania ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego. Głównym celem prac Zespołu jest analiza przepisów języków fonicznych. W pracach Zespołu przewidziano zasięgnięcie opinii przedstawicieli m.in. Rady Języka Migowego, którzy sygnalizowali potrzebę uwzględnienia tłumaczy języka migowego w ustawie o zawodzie tłumacza przysięgłego.

16 lutego 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. Senatorowie zapoznali się z opinią Ministerstwa Sprawiedliwości, w której przedstawiono efekty prac Zespołu do przeglądu i oceny funkcjonowania ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego. **Komisja zadecydowała o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

3. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (P9-38/16).**

   Petycja indywidualna wniesiona przez pana Leszka Rodziewicza.

Dotyczyła dodania preambuły, po art. 6a art. 6b oraz załącznika nr 6 do ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 625).

Postulowane w petycji zmiany dotyczyły przywrócenia chorągwi Rzeczypospolitej Polskiej jako symbolu majestatu RP oraz Prezydenta RP. W opinii autora petycji proponowane zmiany mają walor historyczny i edukacyjny, ich celem jest podkreślenie roli i znaczenia symboliki narodowej – współczesnej i historycznej – jako czynnika o szczególnej wartości patriotycznej.

21 czerwca 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **19 lipca 2016 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadzona została dyskusja nad wnioskami petycji. W posiedzeniu komisji uczestniczyli: przedstawiciel Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz autor petycji pan Leszek Rodziewicz. Komisja zadecydowała o zwróceniu się do Kancelarii Prezydenta z prośbą o opinię w sprawie przedmiotu petycji.

Na kolejnym posiedzeniu **20 września 2016 r.** komisja postanowiła zasięgnąć opinii Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Komisja Kultury i Środków Przekazu na posiedzeniach **4 października i 29 listopada 2016 r.** zapoznała się z petycją. W dyskusji głos zabrali członkowie komisji a także przedstawiciel Komisji Heraldycznej działającej przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, przedstawiciel Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz autor petycji pan Leszek Rodziewicz. Komisja postanowiła rekomendować Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych w zakresie postulatów zawartych w petycji.

10 stycznia 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. W głosowaniu przyjęto wniosek o podjęcie prac przygotowujących inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych. Dalsze prace komisja uzależniła od wyników działań zespołu powołanego w Kancelarii Prezydenta, który podjął prace obejmujące zakresem materię petycji.

21 marca 2017 r. Komisja podjęła rozpatrywanie petycji. Przewodniczący komisji przekazał informację o odpowiedzi udzielonej przez Kancelarię Prezydenta. W dyskusji głos zabrał autor petycji – pan Leszek Rodziewicz, który podtrzymał swoje stanowisko o potrzebie prac nad petycją. Komisja w głosowaniu podjęła decyzję o zawieszeniu prac nad petycją, z uwagi na trwające kompleksowe prace Zespołu międzyresortowego.

4 grudnia 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji podsumowała prace nad petycją, dodatkowo zapoznano się z pismem z Kancelarii Prezydenta. Została przekazana informacja o pracach podjętych przez Kancelarię Senatu we współpracy z Kancelarią Prezesa Rady Ministrów, Kancelarią Sejmu oraz Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego, w sprawie opracowania koncepcji systemu identyfikacji wizualnej dla instytucji państwowych. Wypracowana przez Zespół koncepcja stanowić ma załącznik do nowej ustawy o symbolach narodowych. W posiedzeniu Komisji uczestniczył Przewodniczący Komisji Heraldycznej ks. prof. Paweł Dudziński. **Komisja w głosowaniu zdecydowała o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

4. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie zaliczania urlopów wychowawczych do stażu emerytalnego (P9-43/16).**

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887).

Przedmiotem petycji było ujednolicenie zasad ustalania wysokości części emerytury za okres sprawowania opieki nad dzieckiem dla osób urodzonych przed i po 1 stycznia 1949 r., przechodzących na emeryturę z różnych systemów emerytalnych.

Autorka petycji kwestionowała zróżnicowanie zasad obliczania części emerytury za okres sprawowania opieki nad dzieckiem w zależności od momentu przejścia na emeryturę osoby korzystającej z urlopu wychowawczego. Ustawa o emeryturach i rentach z FUS dzieli osoby ubezpieczone według daty urodzenia i momentu przejścia na emeryturę. Okres urlopu wychowawczego jest inaczej traktowany przez organy emerytalno-rentowe w stosunku do osób, które pobierają emeryturę obliczoną w starym systemie (obowiązywała ustawa sprzed reformy z 1998 r.) – osobom tym zalicza się okres przebywania na urlopie wychowawczym według wskaźnika po 0,7% podstawy wymiaru emerytury za każdy uwzględniony przez ZUS rok przebywania z dzieckiem; natomiast osobom pobierającym emeryturę wyliczoną w nowym systemie – po 1,3% podstawy wymiaru emerytury za każdy taki rok.

15 lipca 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **20 września 2016 r.** rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. W posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej – w opinii resortu nieuzasadnione są argumenty przywołane w petycji kwestionujące obowiązujące przepisy. Obecna na posiedzeniu reprezentantka Społecznego Serwisu Emerytalnego „Jotownia" zabrała głos popierając postulat petycji. Komisja postanowiła zasięgnąć opinii resortu pracy i ZUS.

Na kolejnych posiedzeniach **9 i 24 listopada 2016 r.** Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji i analizowała otrzymane stanowiska. Senatorowie postanowili zasięgnąć opinii Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej o postulatach petycji.

12 grudnia 2016 r. Komisja Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej zapoznała się z petycją. Po dyskusji senatorowie jednogłośnie zdecydowali o przekazaniu do KPCPP pozytywnej opinii o petycji.

10 stycznia 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji podjęła prace nad petycją i podsumowała dotychczasowe działania. Komisja wysłuchała opinii Biura Legislacyjnego o potrzebie uwzględnienia krytycznych stanowisk ZUS i Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej o petycji, jako o zmianie zbyt kosztownej i skomplikowanej informatycznie. Obecna na posiedzeniu autorka petycji w polemice z opinią ZUS i MRPiPS stwierdziła, iż obie instytucje podają zawyżone dane i przedstawiła własne argumenty za realizacją postulatu petycji. Po dyskusji **senatorowie zdecydowali o zakończeniu prac nad petycją.**

5. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o drogach publicznych, w zakresie pobierania opłat za postój pojazdów w strefach płatnego parkowania w soboty (P9-45/16).**

   Petycja indywidualna wniesiona przez pana Janusza Nowaka.

   Dotyczyła zmiany art. 13b ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 460 ze zm.).

   Autor petycji podnosił, że w przepisach ustawy o drogach publicznych, regulujących pobieranie opłat za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania funkcjonuje termin „w określone dni robocze", który jest różnie interpretowany przez instytucje, władze samorządowe, a nawet sądy. Wynika to z faktu, że istnieją kontrowersje, czy sobota jest dniem roboczym – a w związku z tym – czy w sobotę dozwolone jest pobieranie opłat za parkowanie? Wnoszący petycję stwierdził, że w przepisach brak jest precyzyjnej definicji dni roboczych w odniesieniu do ustawy o drogach publicznych.

   4 sierpnia 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

   Komisja **27 września 2016 r.** rozpatrzyła petycję Po dyskusji senatorowie uznali, że należy podjąć działania w kierunku doprecyzowania art. 13b ustawy o drogach publicznych. Komisja postanowiła zasięgnąć opinii Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej o postulacie petycji.

   Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej **6 grudnia 2016 r.** zapoznała się z petycją, w posiedzeniu komisji uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa. Po dyskusji komisja wyraziła pozytywną opinię w sprawie petycji.

   10 stycznia 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. Po zapoznaniu się z opinią Biura Legislacyjnego i dyskusji senatorowie w głosowaniu zdecydowali o podjęciu prac w celu przygotowania projektu

ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych. Postulat petycji został zrealizowany w projekcie ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych – druk senacki nr 401.

Senat 1 czerwca 2017 r. na 42. posiedzeniu podjął uchwałę o wniesieniu do Sejmu projektu ustawy.

6. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany Kodeksu postępowania karnego w zakresie reprezentacji dziecka w postępowaniu karnym (P9-49/16).**

Petycja zbiorowa wniesiona przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę z Warszawy.

Dotyczyła zmiany art. 51 § 2, wprowadzenia art. 51 § 2a-f, art. 178b do ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 ze zm.) oraz wdrożenia przepisów przejściowych.

Przedmiotem petycji był postulat wprowadzenia zmian których celem było uregulowanie kwestii reprezentacji dziecka w postępowaniu karnym w tych sprawach, w których dziecko zostało pokrzywdzone przestępstwem przez jednego z rodziców.

31 sierpnia 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **9 listopada 2016 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad zagadnieniem petycji. W posiedzeniu komisji uczestniczyła przedstawicielka Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę oraz reprezentant Biura Rzecznika Praw Dziecka, która zaznaczyła że problem jest szerszy i nie dotyczy tylko postępowania karnego. **Senatorowie zadecydowali o zawieszeniu prac nad petycją** do czasu rozstrzygnięcia losów tożsamej petycji przez sejmową Komisję do Spraw Petycji.

17 października 2017 r. Komisja wznowiła prace nad petycją oraz podjęto dyskusję nad postulatami petycji. Komisja zapoznała się z informacją o stanie prac nad tożsamą petycją w sejmowej Komisji do Spraw Petycji. Senatorowie postanowili uzyskać informacje od resortu sprawiedliwości w sprawie Dezyderatu przyjętego w komisji sejmowej.

25 października 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycją i zapoznała się z Dezyderatem nr 31 sejmowej Komisji do Spraw Petycji, przyjętym po pracach nad tożsamą petycją oraz ze stanowiskiem Ministerstwa Sprawiedliwości zajętym w odpowiedzi na Dezyderat. W resorcie sprawiedliwości toczą się prace legislacyjne nad zmiana prawa rodzinnego – projekt został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów (UB13). Legislator z Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu wskazał, że projekt Ministerstwa jest wypracowany na drodze konsultacji z kilkunastoma organizacjami. **W głosowaniu senatorowie podjęli decyzję o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

7. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości (P9-50/16).**

Petycja zbiorowa wniesiona przez Stowarzyszenie Interesu Społecznego „Wieczyste".

Dotyczyła zmiany art. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości (Dz.U. z 2012 r. poz. 83 ze zm.).

Autorzy petycji proponowali dodanie do ustawy art. 5b w brzmieniu „Przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności w przypadku nieruchomości przeznaczonych na cele mieszkaniowe następuje z mocy ustawy i jest nieodpłatne. Sąd z urzędu dokona stosownych wpisów w księdze wieczystej."

W uzasadnieniu wnoszący petycję podnosili argument, że zaproponowana zmiana wpłynie na poprawę dramatycznej sytuacji mieszkańców miast, współużytkowników wieczystych, których dotykają podwyżki oraz horrendalne wysokości opłat za wieczyste

użytkowanie gruntów. Autorzy petycji uznali, że w sytuacji gdy mieszkańcy zapłacili już za prawo do zamieszkania, nie powinno się od nich żądać dodatkowo zapłaty za grunt, gdyż mieszkanie związane jest nierozerwalnie z gruntem. Powołali się na fakt, że osoby przejmujące roszczenia i nieruchomości na mocy Dekretu o własności i użytkowaniu na obszarze m.st. Warszawy, zwanego powszechnie „Dekretem Bieruta", mogą dokonać przekształcenia nieodpłatnie.

31 sierpnia 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **12 października 2016 r.** rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. W posiedzeniu komisji uczestniczyła zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Nieruchomościami w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa, która zapewniła o kończącym się w październiku 2016 r. etapie uzgodnień międzyresortowych i przekazaniu rządowego projektu ustawy o zmianie prawa współużytkowania wieczystego gruntu wykorzystywanego na cele mieszkaniowe w prawo współwłasności gruntu – regulującego zagadnienie poruszone w petycji – do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

16 lutego 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. W posiedzeniu uczestniczyła przedstawicielka Departamentu Gospodarki Nieruchomościami w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa, która przedstawiła informację na temat stanu prac nad rządowym projektem ustawy dotyczącym przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe.

Przedmiotem dyskusji senatorów była proponowana przez resort odpłatność za przekształcenie, która pozostaje w sprzeczności z postulatem zawartym w petycji. Senatorowie postanowili dyskusję przesunąć na czas prac legislacyjnych nad projektem ustawy w parlamencie. **Senatorowie zadecydowali o zakończeniu prac nad petycją.**

8. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym w zakresie pobierania stypendium (P9-51/16).**

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Pawła Janasa.

Dotyczyła zmiany art. 184 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572 ze zm.).

Autor petycji wnosił o przywrócenie uprawnienia do otrzymywania stypendium rektora dla najlepszych studentów studiujących równocześnie na kilku kierunkach oraz studentów kontynuujących naukę po ukończeniu jednego kierunku studiów, a także stypendium ministra za wybitne osiągnięcia w nauce na więcej niż jednym kierunku studiów.

Obowiązująca regulacja stanowi, że student studiujący równocześnie na kilku kierunkach studiów może otrzymywać: stypendium socjalne, stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych, zapomogę, stypendium rektora dla najlepszych studentów i stypendium ministra za wybitne osiągnięcia tylko na jednym, wskazanym przez studenta kierunku studiów. Ponadto student, który po ukończeniu jednego kierunku studiów kontynuuje naukę na drugim kierunku, nie może korzystać z pomocy materialnej, chyba że po ukończeniu studiów pierwszego stopnia kontynuuje naukę w celu uzyskania tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego, jednakże nie dłużej niż przez okres trzech lat.

W uzasadnieniu wnoszący petycję twierdził, że jedynym kryterium, które powinno decydować o tym czy student otrzyma stypendium rektora powinny być jego osiągnięcia (wysoka średnia ocen, osiągnięcia naukowe, artystyczne lub sportowe), a nie fakt, że studiuje on na więcej niż jednym kierunku lub iż ukończył już jeden kierunek studiów.

9 września 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **24 listopada 2016 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad postulatami petycji. W posiedzeniu uczestniczył sekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Aleksander Bobko, który poinformował o trwających w ministerstwie pracach nad nowymi regulacjami dotyczącymi pomocy materialnej dla studentów. W ocenie senatorów obecne przepisy są przeregulowane i wymagają przebudowania. Rozważenia wymaga kwestia czy problem stypendium rektora dla najlepszych studentów musi być rozstrzygany na poziomie ustawowym, czy też należy pozostawić go do wyłącznej decyzji władz uczelni.

16 lutego 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. Obecny na posiedzeniu prof. Aleksander Bobko, sekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, przedstawił negatywne stanowisko resortu o zaproponowanej w petycji zmianie zasad udzielania pomocy materialnej dla studentów. Poinformował także o przygotowywanej w Ministerstwie kompleksowej reformie szkolnictwa wyższego, której sfinalizowanie planowane jest w 2018 r.

Senatorowie przekazali przedstawicielowi Ministerstwa, do rozważenia w trakcie prac nad nowymi regulacjami, postulat Komisji w sprawie decentralizacji uprawnień w zakresie przyznawania studentom pomocy materialnej i pozostawienia tej decyzji w gestii rektorów (władz uczelni). **Senatorowie zadecydowali o zakończeniu prac nad petycją.**

9. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o systemie oświaty w zakresie edukacji dwujęzycznej osób głuchych (P9-54/16).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Mariusza Nowaka.

Dotyczyła zmiany art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156 ze zm.).

Przedmiotem petycji był wniosek o wprowadzenie do systemu oświaty modelu edukacji dwujęzycznej w szkołach dla osób głuchych. Wnoszący petycję proponował dodanie art. 2b o następującej treści: „poprzez nauczanie dwujęzyczne w oddziale szkolnym – dwujęzycznym należy rozumieć, że jest ono również prowadzone w języku polskim i polskim języku migowym.” Jego zdaniem kształcenie dwujęzyczne – gdzie pierwszym językiem byłby Polski Język Migowy (PJM), a drugim język polski pisany – spowoduje, że głusi będą w stanie opanować język polski w formie czytanej i pisanej, a w konsekwencji osiągnąć takie same kompetencje językowe i komunikacyjne jak ich słyszący rówieśnicy.

Według autora petycji brak regulacji ustawowych w zakresie edukacji dwujęzycznej w Polsce przyczynia się do dyskryminacji głuchych dzieci w stosunku do ich słyszących rówieśników, mających zapewniony ustawowy dostęp do edukacji dwujęzycznej w formie języka polskiego i języka nowożytnego.

15 listopada 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **13 grudnia 2016 r.** rozpatrzyła petycję i przeprowadzono dyskusję nad zagadnieniem petycji. W związku z prowadzonymi w Sejmie pracami nad tożsamą petycją i rządowymi projektami ustaw: – Prawo oświatowe (druk sejmowy nr 1030) oraz Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe (druk sejmowy nr 1031) senatorowie podjęli decyzję o zasięgnięciu informacji o stanie prac nad petycją oraz projektami ustaw.

10 maja 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. W posiedzeniu udział wzięła zastępca dyrektora Departamentu Wychowania i Kształcenia Integracyjnego z Ministerstwa Edukacji Narodowej, która poinformowała o podejmowanych przez resort działaniach zmierzających do usunięcia problemów edukacyjnych uczniów z uszkodzeniami słuchu. Zdaniem Ministerstwa Edukacji Narodowej wprowadzenie ujednoliconego programu edukacji dwujęzycznej dla wszystkich dzieci z niepełnosprawnością słuchową jest nieuzasadnione ze względów pedagogicznych

i logopedycznych. Senatorowie nie podzielili argumentów zawartych w petycji**. W głosowaniu senatorowie zadecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

10. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o pomocy społecznej, w zakresie tworzenia domów pomocy społecznej dla osób głuchych (P9-56/16).**

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Stanisława Porowskiego.

Dotyczyła zmiany ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 ze zm.).

Przedmiotem petycji był postulat dodanie do art. 56 pkt 8 oraz do art. 56a pkt 5 o treści „osób głuchych". Celem zmian było poszerzenie katalogu domów pomocy społecznej o domy dla „osób głuchych". Zmiany w art. 56 dotyczyły tworzenia odrębnych domów pomocy społecznej przeznaczonych wyłącznie dla osób głuchych. Natomiast zmiany w art. 56a zmierzały do samodzielnego funkcjonowania domów pomocy społecznej dla osób głuchych.

Nadto, autor petycji mając na względzie sprawne komunikowanie się z osobami głuchymi, postulował wprowadzenie do ustawy zapisu dotyczącego przeprowadzania szkoleń kadr opiekuńczych domów pomocy społecznej z zakresu adaptacji życiowej tych osób oraz polskiego języka migowego (PJM).

22 listopada 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **31 stycznia 2017 r.** rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Komisja postanowiła zasięgnąć opinii Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej o wniosku petycji. **8 marca 2017 r.** Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace. Stanowisko Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej o petycji przedstawiła Naczelnik Wydziału Usług w Departamencie Pomocy i Integracji Społecznej stwierdzając, że resort nie przewiduje poszerzenia katalogu domów pomocy społecznej o „domy dla osób głuchych. Ponadto trwają prace nad zmianą rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie domów pomocy społecznej. Przedstawiciel Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, koordynator Zespołu ds. Głuchych przy RPO, przedstawiła sytuację mieszkańców domów pomocy społecznej z punktu widzenia osób głuchych.

Senatorowie po przeprowadzeniu dyskusji postanowili skierować do resortu rodziny pismo z sugestią rozważenia możliwości zatrudnienia w domach pomocy społecznej kadry opiekuńczo - wychowawczej posługującej się językiem migowym. **Komisja zadecydowała o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

11. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, w zakresie wprowadzenia 50% ulgi dla osób ze znacznym i umiarkowanym stopniem niepełnosprawności (P9-57/16).**

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Mariusza Nowaka.

Dotyczyła ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1138 ze zm.).

Autor petycji uznał, że obowiązujące przepisy „wybiórczo" określają podmioty uprawnione do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego z wykluczeniem osób niepełnosprawnych po 26. roku życia z orzeczoną niepełnosprawnością w stopniu znacznym i umiarkowanym. Wyraził opinię, że narusza to zasadę równości i niedyskryminacji (art. 32 Konstytucji RP) oraz zaprzecza idei solidaryzmu społecznego. Wymienione osoby niepełnosprawne w większości są bezrobotne, utrzymują się z różnych form pomocy i wsparcia ze strony państwa. Świadczenia, jakie otrzymują są niskie – nie wystarczają na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, na rehabilitację i leki.

Dostęp do 50% ulgi na przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego na podstawie biletów jednorazowych umożliwi im kontakt ze światem zewnętrznym i przyczyni się do przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu.

22 listopada 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **31 stycznia 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Przeprowadzona została dyskusja nad postulatem petycji. **Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.** Jednocześnie senatorowie postanowili przesłać informację o postulacie petycji do sejmowych Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej w celu jego uwzględnienia w dalszych pracach nad poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym (druk sejmowy nr 528).

12. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, w celu przyznania 100% dofinansowania zakupu aparatów słuchowych dla osób głuchych lub niedosłyszących (P9-58/16).**

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Mariusza Nowaka.

Dotyczyła zmiany ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1536).

Przedmiotem petycji był wniosek o wprowadzenie zasady w 100% refundacji aparatów słuchowych dla osób głuchych lub niedosłyszących. Wnoszący petycję powołał się na fakt, że implanty słuchowe są refundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia co 5 lat w wysokości 100%, choć ich koszt kształtuje się na poziomie ok. 60-80 tys. zł. Natomiast koszt profesjonalnego aparatu słuchowego oscyluje w granicach od 800 zł do 10 tys. zł, a osoba ubiegająca się o dofinansowanie uzyskuje je w bardzo wąskim zakresie.

22 listopada 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **31 stycznia 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie przeprowadzili dyskusję nad zagadnieniem petycji. W związku z prowadzonymi w Sejmie pracami nad tożsamą petycją oraz pracami Rządowego Centrum Legislacji nad rządowym projektem ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych oraz niektórych innych ustaw (wersja z 21 września 2016 r.) senatorowie postanowili o przekazaniu petycji do Sejmowej Komisji Zdrowia (komisji merytorycznej) celem jej wykorzystania w dalszych pracach legislacyjnych. **Komisja zadecydowała o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

13. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, w zakresie definicji „niezawisły sędzia" (P9-59/16).**

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Romana Jacka Arseniuka.

Dotyczyła uzupełnienia ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133) o definicję „niezawisły sędzia".

Wnoszący petycję wyraził zdanie, że dodanie definicji „niezawisły sędzia" do ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych pozwoli na zmianę wykładni ważnych przepisów Konstytucji RP, co usunie wiele niejasności konstytucyjnych.

13 grudnia 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **31 stycznia 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadzono dyskusję nad jej przedmiotem. Senatorowie nie podzielili argumentów podniesionych w petycji, stwierdzili, że obecnie niezawisłość sędziowska jest wystarczająco uregulowana w aktach prawnych i w orzecznictwie głównie Trybunału Konstytucyjnego. **W głosowaniu senatorowie zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

14. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w zakresie wyłączenia gruntów rolnych położonych w granicach miast spod działania ustawy (P9-60/16).**

Petycja zbiorowa wniesiona przez Spółdzielnię Mieszkaniową Projektant z Rzeszowa.

Dotyczyła przywrócenia art. 5b ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 909 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym sprzed nowelizacji ustawy o ochronie środowiska i niektórych innych ustaw z dnia 11 lipca 2014 r.

Wnoszący petycję podkreślali, że przywrócenie art. 5b ustawy o ochronie gruntów rolnych sprzed nowelizacji z 11 lipca 2014 r. jest uzasadnione faktem, że obecnie znacznie utrudnione są procesy inwestycyjne, a tym samym sprawne prowadzenie rozbudowy miast. Podnosili, że w przeważającej większości tereny objęte granicami administracyjnymi miast mają charakter gruntów rolnych, a faktycznie nie są wykorzystywane na cele rolnicze.

14 grudnia 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **8 marca 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie wysłuchali stanowiska Sekretarza Stanu z Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, który stwierdził że resort nie przychyla się do postulatów petycji. Po przeprowadzeniu dyskusji senatorowie postanowili przekazać informację o postulatach petycji do komisji sejmowej, w której toczą się prace nad projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (druk sejmowy nr 283). **Senatorowie podjęli decyzję o niepodejmowaniu prac na petycją.**

15. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany Kodeksu pracy i ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w zakresie wzmocnienia praw pracowniczych osób głuchych (P9-61/16).**

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Stanisława Porowskiego.

Dotyczyła wprowadzenia zmian w ustawach:

- z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666 ze zm.),
- z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 ze zm.).

Przedmiotem petycji było zdefiniowanie w art. 94^3§ 2 Kodeksu pracy obowiązków pracodawcy wobec osób głuchych, polegających na przeciwdziałaniu mobbingowi, poszanowaniu ich naturalnego języka tj. polskiego języka migowego oraz odrębnej podmiotowości kulturowej.

Wnoszący petycję proponował wpisanie do rozdziału II Kodeksu pracy zasady zakazującej dyskryminacji osób głuchych, ich rodzimego języka oraz zobowiązanie pracodawców do poszanowania i tolerancji tej grupy pracowniczej.

Zdaniem autora petycji głusi powinni mieć w miejscach zatrudnienia zapewniony stały dostęp do tłumaczy polskiego języka migowego, na koszt pracodawcy, który może się ubiegać o dofinansowanie z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Uważa on, że w tym celu należy rozszerzyć art. 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych o definicję instytucji tłumacza polskiego języka migowego.

21 grudnia 2016 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **8 marca 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Po przeprowadzeniu dyskusji i analizie postulatów petycji komisja nie podzieliła argumentów autora petycji. **Senatorowie zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

16. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy Prawo o ruchu drogowym, w zakresie zwiększenia bezpieczeństwa pieszych (P9-62/16).**

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 ze zm.).

Autor petycji podnosił, że każdego roku około 1 tys. pieszych ginie na drogach, a ponad 8 tys. odnosi obrażenia (www.policja.pl). Wyraził zdanie, że te niepokojące fakty nie mogą pozostać bez reakcji ze strony państwa i złożył propozycje zmiany prawa o ruchu drogowym, która może uratować życie wielu pieszym. Jest przeświadczony, że działania ratujące życie choć jednego człowieka zasługują na uwagę. Proponuje dodanie do ustawy art. 46a o treści:

„Kierujący pojazdem jest obowiązany zatrzymać się przed przejściem dla pieszych, aby umożliwić pieszemu oczekującemu na chodniku przejście przez ulicę".

Autor petycji uważa, że właściwa kampania społeczna może wpłynąć na zmianę mentalności i kultury poruszania się po drogach i w końcu zostanie zaakceptowana przez kierowców jako standard postępowania.

3 stycznia 2017 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **8 marca 2017 r.** rozpatrzyła petycję. W dyskusji senatorowie nie podzielili argumentacji autora petycji i **w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

17. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie obowiązku nieodpłatnego zapewnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do nieruchomości (P9-63/16).**

Petycja zbiorowa wniesiona przez Podkarpacki Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych z Rzeszowa.

Dotyczyła zmiany art. 30 ust. 1 i 3a, 3b ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1537).

Przedmiotem petycji był wniosek o wprowadzenie zmian w zakresie zobowiązania właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości, niebędącego przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, do nieodpłatnego zapewnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do nieruchomości oraz zmiany zasad udostępnienia nieruchomości w przypadku, gdy dany budynek posiada już dostęp do infrastruktury, gdyż przepisy dotychczasowe nadmiernie ingerują w prawo własności i są nieprecyzyjne.

3 stycznia 2017 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **8 marca 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad zagadnieniem petycji. W posiedzeniu uczestniczył przedstawiciel Ministerstwa Cyfryzacji wskazując, że ministerstwo nie przychyla się do postulatów petycji, zaś argumenty w niej zawarte nie znajdują odzwierciedlenia w przepisach. Stanowisko powyższe poparli przedstawiciele Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej oraz dyrektor Departamentu

Hurtowego Rynku Telekomunikacyjnego Urzędu Komunikacji Elektronicznej. **Senatorowie zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

18. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przyznania zadośćuczynienia byłym żołnierzom wojsk kolejowych za wykonywanie przymusowej pracy w czasie służby wojskowej (P9-01/17).**

Petycja zbiorowa wniesiona przez Krajowe Stowarzyszenie Byłych Żołnierzy Wojsk Kolejowych, Zarząd Główny w Tarnogrodzie.

Dotyczyła zmian w ustawie z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1373)

Celem postulowanych zmian było uzyskanie prawa do świadczenia pieniężnego stanowiącego zadośćuczynienie za niewolniczą i przymusową pracę wykonywaną przez byłych żołnierzy: 3 Batalionu Wojsk Kolejowych w latach 1951-1957, 2 Pułku Kolejowego w latach 1957-1959 oraz brygady wojsk kolejowych w latach 1960-1982.

Autorzy petycji podnosili, że żołnierze wskazanego batalionu i pułku kolejowego zostali powołani do służby na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym. Wykonywali przymusową i niewolniczą pracę, podobnie jak byli żołnierze górnicy i budowlańcy, których objęto postanowieniami przywołanej wyżej ustawy i pobierają świadczenia pieniężne z niej wynikające.

Żołnierze brygady wojsk kolejowych, jako jednostka wojskowa podlegali Ministrowi Obrony Narodowej, a w czasie dwuletniej służby przepracowali do 18 miesięcy na rzecz Ministerstwa Komunikacji. Zmuszani byli do ciężkich i wyczerpujących prac na kolei przy wymianie podkładów i szyn podczas ruchu pociągów i przy budowie mostów. Zadania te realizowali przy skromnych racjach żywnościowych nie otrzymując wynagrodzenia, w tym czasie nie uczestniczyli w szkoleniach związanych z wojskowością.

1 lutego 2017 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **28 marca 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. W posiedzeniu Komisji uczestniczył Marek Bucior zastępca dyrektora Departamentu Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, który oświadczył, że ministerstwo nie przychyla się do postulatów petycji. Stanowisko to zostało poparte przez Tomasza Lisa dyrektora Biura Dyrektora Generalnego Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. **Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

19. **Petycja z dnia 24 stycznia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, w celu przyznania świadczenia pielęgnacyjnego osobom pobierającym wcześniejszą emeryturę z tytułu sprawowania opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem (P9-02/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez panią Katarzynę Zarembę.

Dotyczyła zmian w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1518 ze zm.).

Autorka petycji jest opiekunem osoby niepełnosprawnej, pobiera wcześniejszą emeryturę (tzw. świadczenie EWK) – na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki. Obecnie opiekunowie wciąż sprawują opiekę nad

dorosłymi już niepełnosprawnymi dziećmi, a otrzymywane przez nich emerytury są niższe od świadczenia pielęgnacyjnego.

Autorka petycji postulowała wprowadzenie zmian w celu przyznania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego opiekunom pobierającym emerytury w wysokości różnicy pomiędzy kwotą świadczenia pielęgnacyjnego, a kwotą pobieranej emerytury.

1 lutego 2017 r. petycję skierowano do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **28 marca 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadził dyskusję nad jej postulatami. W posiedzeniu Komisji uczestniczyli Olgierd Podgórski dyrektor Departamentu Polityki Rodzinnej w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Tomasz Wardach naczelnik Wydziału w tym Departamencie. Głos zabrała autorka petycji oraz opiekunowie osób niepełnosprawnych, którzy uzasadniali zgłoszony postulat petycyjny. Przedstawiciel resortu rodziny poinformował o pracach Zespołu do Spraw Opracowania Rozwiązań w zakresie Poprawy Sytuacji Osób Niepełnosprawnych i Członków ich Rodzin, w ramach którego analizowane są postulaty i propozycje rozwiązań zgłaszane przez środowiska niepełnosprawnych i ich opiekunów. Senatorowie postanowili kontynuować prace nad petycją.

Na kolejnych posiedzeniach **10 maja i 17 lipca 2017 r.** Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycją. Przeprowadzono dyskusję z udziałem przedstawicieli Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, którzy poinformowali o pracach Zespołu do Spraw Opracowania Rozwiązań w zakresie Poprawy Sytuacji Osób Niepełnosprawnych i Członków ich Rodzin, w ramach którego analizowane są postulaty i propozycje rozwiązań zgłaszane przez środowiska niepełnosprawnych i ich opiekunów. Przekazana została informacja, że ministerstwo nie przychyla się do postulatów petycji. Głos zabrała autorka petycji, która uzasadniała zgłoszony postulat petycyjny.

Komisja postanowiła zawiesić prace nad petycją w oczekiwaniu na rozwiązania wypracowane w przedmiocie petycji, w ramach prac Zespołu.

18 stycznia 2018 r. przewodniczący Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji postanowił, na podstawie art. 90c Regulaminu Senatu, zasięgnąć opinii Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej o petycji. Na posiedzeniu **5 marca 2018 r.** Komisja Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej zapoznała się z petycją i rekomendowała wstrzymanie prac do czasu przedstawienia przez ministerstwo efektów działań Międzyresortowego Zespołu do spraw Opracowania Systemu Orzekania o Niepełnosprawności oraz Niezdolności do Pracy.

22 marca 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w głosowaniu zawiesiła prace nad petycją oczekując na efekty pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakresie zbieżnym z postulatami petycji.

20. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, w celu zwolnienia z opłaty za postój w strefie płatnego parkowania pojazdów konwojujących pieniądze (P9-03/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła zmiany art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 460 ze zm.).

Autor petycji postulował, w przepisach regulujących pobieranie opłat za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenie zwolnienia z obowiązku wnoszenia opłaty dla pojazdów konwojujących pieniądze.

Wnoszący petycję zauważył, że jako ochroniarz-konwojent wypełniając swoje obowiązki często musi zatrzymywać się w strefie płatnego parkowania, co wiąże się

z koniecznością znalezienia parkomatu i uiszczenia opłaty. Urząd gminy nie wyraża zgody na zastosowanie zerowej stawki opłaty dla firmy konwojenckiej, a wykupienie opłaty abonamentowej, od firmy zarządzającej strefą płatnego parkowania, jest wykluczone ze względu na brak możliwości uzyskania faktury czy rachunku za usługę. Zdaniem autora petycji, konieczność ponoszenia opłaty postojowej za pomocą parkomatu stwarza zagrożenie dla konwojowanego mienia i przyczynia się do narażenia bezpieczeństwa osób konwojujących pieniądze do banków i innych instytucji.

14 lutego 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **28 marca 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Po przeprowadzeniu dyskusji i analizie postulatu petycji komisja nie podzieliła argumentów autora petycji. **W głosowaniu senatorowie zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

21. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w zakresie umożliwienia rehabilitacji prawnej i powrotu do służby uniewinnionego policjanta (P9-04/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Zbigniewa Królickiego.

Dotyczyła zmiany art. 42 i art. 135r ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r., poz. 1782 ze zm.).

Autor petycji, zabiegał o zmianę przepisów ustawy o Policji dotyczących policjanta zwolnionego ze służby przypadku wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby. W jego opinii, jeżeli postępowanie karne wobec funkcjonariusza zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu niepopełnienia przestępstwa albo przestępstwa skarbowego lub braku ustawowych znamion czynu zabronionego – zgodnie z art. 42 ust. 7 w proponowanym brzmieniu – uchylenie lub stwierdzenie nieważności decyzji o zwolnieniu ze służby w Policji z powodu jej wadliwości powinno stanowić podstawę przywrócenia do służby na stanowisko równorzędne, również w przypadku policjanta, któremu wymierzono karę dyscyplinarną wydalenia ze służby.

Autor petycji oczekiwał rozszerzenia katalogu osób wymienionych w art. 42 ust. 7 o osoby wymienione w art. 41 ust. 1 pkt 3. Uznał, że proponowana nowelizacja „umożliwi rehabilitację prawną uniewinnionego policjanta".

Ponadto autor petycji proponował usuniecie w art. 135r ustępu 5 stwierdzającego, że postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się po upływie 5 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. W opinii wnoszącego petycję, przepis ten jest niedostosowany do realiów funkcjonowania sądów w Polsce. W jego przypadku sąd prowadził postępowanie 12 lat. Twierdził, że obowiązujący przepis uniemożliwiający wznowienie postępowania dyscyplinarnego na korzyść uniewinnionego funkcjonariusza po upływie 5 lat „narusza prawo niesłusznie uznanego winnym do ochrony reputacji i dobrego imienia". Autor petycji wyraził przeświadczenie, że przywołane przepisy ustawy o Policji w dotychczasowym brzmieniu naruszają art. 2 i art. 42 ust. 3 Konstytucji RP.

14 lutego 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **28 marca 2017 r.** rozpatrzyła petycję. W posiedzeniu uczestniczyła przedstawicielka Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, adwokat Katarzyna Wiśniewska, która poinformowała, że do fundacji trafia wiele spraw od funkcjonariuszy Policji, którzy czują się pokrzywdzeni zbyt krótkim terminem (5-letnim) na wznowienie postępowania dyscyplinarnego, co uniemożliwia im obronę dobrego imienia i reputacji.

Jarosław Siekierski, zastępca dyrektora Biura Kadr, Szkolenia i Obsługi Prawnej Komendy Głównej Policji stwierdził, że nowelizacja ustawy o Policji w sposób postulowany

w petycji nie zmieni położenia funkcjonariusza, którego podejrzewa się o popełnienie czynu będącego jednocześnie przestępstwem i przewinieniem dyscyplinarnym. Efektywna byłaby taka zmiana prawa, która zniesie termin na wznowienie postępowania dyscyplinarnego oraz przełamie niezależność postępowania karnego i dyscyplinarnego.

Po dyskusji senatorowie jednogłośnie podjęli decyzję o kontynuowaniu prac nad petycją po zasięgnięciu opinii MSWiA, Ministerstwa Sprawiedliwości i Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

Na posiedzeniach **23 maja i 20 czerwca 2017 r.** Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycją. Komisja zdecydowała o przygotowaniu projektu ustawy określającego, że wznowienie postępowania dyscyplinarnego, dotyczącego policjanta, którego uniewinniono w postępowaniu karnym, może nastąpić w każdym czasie. Zdecydowano również, że należy wydłużyć czas jego powrotu do służby do 3 lub 6 miesięcy. Senatorowie przyjęli projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw i złożyli go do Marszałka Senatu (druk senacki nr 560).

Senat na 53. posiedzeniu **19 grudnia 2017 r.** podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy. W Sejmie trwają prace nad senackim projektem – druk sejmowy nr 2185.

22. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, w zakresie doprecyzowania i wzmocnienia pozycji członków spółdzielni mieszkaniowych (P9-05/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła zmiany art. 1, art. 4, art. 8, art. 28, art. 54 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych oraz wprowadzenia wielu nowych zapisów.

Przedmiotem petycji był wniosek o wprowadzenie zmian ustawowych, na podstawie których m.in. członkowie spółdzielni, osoby posiadające odrębne własności lokali, współwłaściciele nieruchomości mogą bezpośrednio decydować w zakresie ich nieruchomości, przekształcenie wszystkich lokali o statusie własnościowego prawa do lokalu w odrębną własność, zmiany w statucie, opłatach i radach nadzorczych oraz wprowadzenie przepisów przejściowych.

14 lutego 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **25 kwietnia 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. W posiedzeniu uczestniczył przedstawiciel Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa naczelnik Wydziału Departamentu Mieszkalnictwa Michał Mleczko, który podkreślił, że należy dostosować przepisy ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 15 lipca 2009 r. Poinformował także o trwających w resorcie pracach mających na celu przygotowanie projektu nowelizacji ustawy. Senatorowie zadecydowali o zawieszeniu prac nad petycją do czasu rozstrzygnięcia losów tożsamej petycji przez Sejmową Komisję do Spraw Petycji oraz uzyskania z Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa informacji o stanie prac nad rządowym projektem ustawy.

Na kolejnym posiedzeniu **17 października 2017 r.** Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycją oraz przeprowadziła szeroką dyskusję nad jej postulatami.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego wskazał, że petycja zawiera szereg postulatów, nie tylko w zakresie przekształcenia z mocy prawa wszystkich lokali o statusie własnościowego prawa do lokalu w odrębną własność. Dodatkowo zaznaczono, że do Sejmu 21 kwietnia 2017 r. wpłynął poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1533). Senatorowie postanowili

zawiesić prace nad petycją do czasu uzyskania opinii o zakresie możliwych do rozważenia zmian w ustawie o spółdzielniach mieszkaniowych uwzględniających postulaty petycji.

16 stycznia 2018 r. komisja podjęła prace nad petycją, przeprowadzona została dyskusja nad możliwością zrealizowania postulatów petycji. Komisja przyjęła wniosek o podjęciu wstępnych prac do przygotowania założeń realizujących niektóre postulaty petycji.

23. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu przyznania prawa do zadośćuczynienia i odszkodowania osobom, które w latach 1945–1956 jako dzieci więziono z rodzicami skazanymi za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (P9-06/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła zmiany ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U z 2015 r. poz. 1583 ze zm.)

Autor petycji postulował uregulowanie prawa do świadczeń dla dzieci więzionych w PRL w latach 1945–1956 lub znajdujących się w łonie matki. Dzieci te przebywały w więzieniach z rodzicami (głównie z matkami) za ich aktywność określaną dziś jako działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

W uzasadnieniu petycji przytoczona została historia matki, która podczas II wojny światowej należała do Armii Krajowej, a po jej rozwiązaniu – do organizacji Wolność i Niepodległość (WiN). Skierowana z innymi działaczkami WiN do pracy w Urzędzie Bezpieczeństwa, zdobywała w latach 1944–1946 informacje będące tajemnicą państwową i przekazywała je nielegalnej organizacji o nazwie Brygada Wywiadowcza. Za tę działalność Wojskowy Sąd Rejonowy w Rzeszowie wyrokiem z 27 marca 1947 r. skazał kobietę w dziewiątym miesiącu ciąży na karę śmierci. Czekając na wykonanie kary przebywała w więzieniu na Zamku w Rzeszowie, gdzie urodził się autor petycji. O narodzinach dziecka nie poinformowano Urzędu Stanu Cywilnego w Rzeszowie. Przez 8 miesięcy dziecko przebywało z matką w dwudziestoosobowej celi, gdyż władze więzienne nie zgodziły się na przekazanie dziecka rodzinie.

27 grudnia 1947 r. autora petycji wraz z matką przetransportowano pociągiem towarowym do więzienia dla kobiet w Fordonie koło Bydgoszczy. W więzieniu rozdzielono matkę i dziecko, które trafiło do więziennego żłobka. Jak wynika z pism dołączonych do petycji, zwłaszcza osobistych przeżyć matki – nieprzytomnego chłopca, z licznymi chorobami w styczniu 1948 r. przekazano ciotce. Pierwszy raz chłopiec zobaczył matkę mając pięć lat.

Matkę zwolniono po ułaskawieniu 24 sierpnia 1955 r., a 18 kwietnia 1956 r. Wojskowy Sąd Garnizonowy w Krakowie wydał postanowienie o amnestii. Na podstawie art. 8 dekretu Rady Państwa z dnia 16 listopada 1956 r. orzeczono karę 10 lat więzienia, a następnie zmniejszono ją do 5 lat i kobieta wyszła na wolność, gdyż uznano karę za odbytą.

Inicjator petycji zabiegał w 1993 r. przed sądem Okręgowym w Rzeszowie o zadośćuczynienie i odszkodowanie za doznaną krzywdę oraz zły stan zdrowia. Sąd jednak oddalił te roszczenia twierdząc, że polskie prawo nie reguluje opisanych powyżej przypadków.

22 lutego 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **28 marca 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Przeprowadzona została dyskusja senatorów, w której przewijała się informacja o pracach nad tożsamą petycją P8-24/14, rozpatrywaną przez Senat VIII kadencji, który 24 lipca 2015 r. podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy zawartego w druku senackim nr 894. W związku z zakończeniem kadencji parlamentu projekt ustawy został objęty zasadą dyskontynuacji prac legislacyjnych. Senatorowie jednogłośnie zdecydowali kontynuować prace realizujące postulat petycji.

5 kwietnia 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji zapoznała się, z przygotowanym przez Biuro Legislacyjne, projektem ustawy o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, który realizuje postulat petycji. Senatorowie jednogłośnie przyjęli projekt ustawy (druk senacki nr 480).

Senat na 49. posiedzeniu **10 listopada 2017 r.** podjął uchwałę o wniesieniu do Sejmu projektu ustawy.

Sejm na 58. posiedzeniu **8 lutego 2018 r.** uchwalił ustawę o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego i skierował ją do Senatu. **22 marca 2018 r.** Sejm na 60. posiedzeniu przyjął poprawki Senatu do ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. poz. 727).

24. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany Kodeksu karnego, w zakresie wzmocnienia pozycji pokrzywdzonego będącego osobą najbliższą sprawcy przestępstwa (P9-07/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Grzegorza Plucińskiego.

Dotyczyła zmiany art. 157 § 4 i 5, art. 217 § 3, art. 278 § 4, art. 279 § 2, art. 284 § 4, art. 286 § 4, art. 287 § 3, art. 289 § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137 ze zm.).

Przedmiotem petycji był wniosek o wykreślenie wskazanych przepisów Kodeksu karnego, które stanowią o wszczęciu i prowadzeniu postępowania karnego na wniosek.

Zdaniem autora petycji obecne regulacje skutkują pozbawieniem ochrony prawnej osób pokrzywdzonych będących osobami najbliższymi sprawców przestępstw. Są one często poddane przemocy psychicznej, co w konsekwencji powoduje niezłożenie przez pokrzywdzonych wniosku o ściganie sprawcy.

W ocenie składającego petycję w postępowaniu karnym należy zwrócić większą uwagę na słabszą pozycję pokrzywdzonego, tak aby jego zaniechanie nie zwalniało sprawcy od odpowiedzialności ale jego świadome działanie.

6 marca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **23 maja 2017 r.** rozpatrzyła petycję. W posiedzeniu komisji uczestniczył przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości, który przekazał informację, że resort sprawiedliwości nie prowadzi prac zbieżnych z postulatami petycji. Po przeprowadzeniu dyskusji i analizie postulatów petycji komisja nie podzieliła argumentów autora petycji. **W głosowaniu senatorowie zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

25. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej podwyższenia wysokości zasiłku pielęgnacyjnego do dodatku pielęgnacyjnego oraz coroczną waloryzację tego zasiłku (P9-08/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła zmian w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1518 ze zm.) oraz ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887 ze zm.).

Przedmiotem petycji był postulat podwyższenia zasiłku pielęgnacyjnego z 153 zł miesięcznie do wysokości dodatku pielęgnacyjnego w kwocie 209,59 zł, przysługującego z ustawy emerytalnej oraz wprowadzenie corocznej waloryzacji tego zasiłku.

Autor petycji podnosił, że celem przyznania zasiłku pielęgnacyjnego jest częściowe pokrywanie wydatków wynikających z konieczności zapewnienia opieki i pomocy innej

osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Dodatek pielęgnacyjny przysługuje także osobom niezdolnym do samodzielnej egzystencji, a różnica w wysokości tych świadczeń wynosi 56,59 zł.

Wnoszący petycję stwierdził, że zasiłek pielęgnacyjny od 2006 r. nie był podwyższony i przez cały ten okres wynosi 153 zł. Taki stan narusza zasady równości i solidaryzmu społecznego oraz dyskryminuje osoby niepełnosprawne pokrzywdzone przez los, które pobierają zasiłki pielęgnacyjne w dużo niższej kwocie.

Autor petycji podkreślał, że opieka i pielęgnacja osób niepełnosprawnych całkowicie niezdolnych do pracy i samodzielnej egzystencji jest trudna i wymaga dużych nakładów finansowych, dlatego istnieje potrzeba zrównania świadczeń.

15 marca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **23 maja 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadzona została dyskusja nad jej postulatami. W posiedzeniu uczestniczył przedstawiciel Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, autor petycji oraz opiekun osób niepełnosprawnych. Przewodniczący komisji poinformował o wystąpieniu do Prezesa Rady Ministrów o aktualne informacje na temat harmonogramu prac i dotychczasowych ustaleń podjętych w ramach Zespołu do Spraw Opracowywania Rozwiązań w zakresie Poprawy Sytuacji Osób Niepełnosprawnych i Członków ich Rodzin, jak również o informacje na temat propozycji legislacyjnych w zakresie systemu wsparcia niepełnosprawnych.

Komisja zadecydowała o wstrzymaniu prac nad petycją uzależniając dalsze działania od efektów prac prowadzonych przez rząd w zakresie kompleksowego wsparcia osób niepełnosprawnych i członków ich rodzin.

17 lipca 2017 r. komisja kontynuowała prace nad petycją. W posiedzeniu uczestniczyli Mirosław Przewoźnik Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych oraz Dorota Gierej z-ca dyrektora Departamentu Polityki Rodzinnej w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, którzy poinformowali o pracach Zespołu do spraw Opracowania Rozwiązań w zakresie Poprawy Sytuacji Osób Niepełnosprawnych i Członków ich Rodzin, powołanego Zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów nr 89 z dnia 29 sierpnia 2016 r. Zespół prowadzi kompleksowe prace analityczne, rozważa postulaty i propozycje zgłaszane przez środowiska niepełnosprawnych i ich opiekunów. Ponadto, przedstawiciel Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych przekazał informację o pracach powołanego przez Prezesa Rady Ministrów Międzyresortowego Zespołu do spraw Opracowania Systemu Orzekania o Niepełnosprawności oraz Niezdolności do Pracy.

Komisja postanowiła zawiesić prace nad petycją, w oczekiwaniu na rozwiązania wypracowane w przedmiocie petycji, w ramach prac Zespołu.

18 stycznia 2018 r. przewodniczący Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji postanowił, na podstawie art. 90c Regulaminu Senatu, zasięgnąć opinii Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej o petycji. Na posiedzeniu **5 marca 2018 r.** Komisja Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej zapoznała się z petycją i rekomendowała wstrzymanie prac do czasu przedstawienia przez ministerstwo efektów działań Międzyresortowego Zespołu do spraw Opracowania Systemu Orzekania o Niepełnosprawności oraz Niezdolności do Pracy.

22 marca 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w głosowaniu zawiesiła prace nad petycją oczekując na efekty pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakresie zbieżnym z postulatami petycji.

26. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym, w zakresie kosztów używania do celów służbowych pojazdów niebędących własnością pracodawcy (P9-09/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Roberta Czyża.

Dotyczyła zmiany art. 34a ust. 2 oraz dodania do art. 34a ust. 3, 4 i 5 w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r., poz. 1948).

Autor petycji proponował, aby w przepisach ustawowych określić wysokości kosztów ponoszonych przez pracodawcę w związku z używaniem do celów służbowych pojazdów niebędących jego własnością. Obowiązująca ustawa dopuszcza możliwość używania do celów służbowych: samochodów osobowych, motocykli i motorowerów, na podstawie zawieranych umów cywilnoprawnych. Warunki ustalania i sposobu dokonywania zwrotów kosztów związanych z używaniem pojazdów prywatnych do celów służbowych są określone w rozporządzeniu ministra infrastruktury.

Wnoszący petycję wyraził opinię, że zaproponowana zmiana wprowadzi nowe stawki za 1 km przebiegu pojazdu wyliczone w oparciu o przeprowadzone analizy średnich jednostkowych kosztów eksploatacyjnych pojazdów oraz mechanizmu rewaloryzacyjnego tych stawek w oparciu o prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych określany w ustawie budżetowej.

Zdaniem autora petycji złożona propozycja miała na celu zagwarantowanie pracownikom zwrotu rzeczywiście ponoszonych przez nich kosztów eksploatacji pojazdów.

15 marca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **31 maja 2017 r.** rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja nad jej zagadnieniem. W posiedzeniu komisji uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa. Zdaniem Jacka Jóźwika, naczelnika Wydziału Transportu Drogowego w Departamencie Wspierania Polityk Gospodarczych z Ministerstwa Finansów, postulaty zawarte w petycji są zbieżne z treścią poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym (druk sejmowy nr 819), nad którym toczą się prace w sejmowej podkomisji nadzwyczajnej. **Senatorowie w głosowaniu zadecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

27. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, w celu przyznania opiekunom pobierającym emerytury i renty prawa do świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu opieki nad niepełnosprawnym (P9-10/17).

Petycja zbiorowa wniesiona przez 15 osób, poparta przez Stowarzyszenie na Rzecz Dzieci i Osób Niepełnosprawnych w Krotoszynie oraz petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła zmiany ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1518 ze zm.).

Celem zmian postulowanych w petycji było uzyskanie przez opiekunów pobierających emerytury i renty prawa do świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu opieki nad dorosłymi już dziećmi, które są niepełnosprawne od urodzenia.

Autorzy petycji podnosili, że najstarsi opiekunowie pobierają świadczenia takie jak: emerytury pracownicze z sytemu powszechnego i dokonywane z urzędu zamiast rent z tytułu niezdolności do pracy, wcześniejsze emerytury z tytułu opieki nad dzieckiem oraz renty z tytułu niezdolności do pracy. Opiekunowie ci sprawowali opiekę nad niepełnosprawnymi dziećmi i byli czynni zawodowo dopóki mogli pogodzić pracę z opieką. Obecnie wciąż otaczają opieką dorosłe już dzieci, a otrzymywane przez nich emerytury i renty są niższe od świadczenia pielęgnacyjnego.

Wnoszący petycję podkreślali, że najniższa emerytura od 1 marca 2017 r. wynosi 1000 zł miesięcznie, w przypadku opiekunów otrzymały ją głównie matki, które skorzystały z prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki. Korzystne regulacje nie objęły jednak najstarszych opiekunów w wieku 64 lat i powyżej, opiekujących się niepełnosprawnymi od 35-40 lat, którzy otrzymują świadczenia niższe od najniższych gwarantowanych świadczeń, co powoduje kolejny podział w tej grupie.

W opinii autorów petycji, opiekunowie pobierający emerytury i renty przynależą do tej samej grupy rodziców, którzy opiekują się niepełnosprawnymi dziećmi, a którym to ustawodawca przyznał prawo do świadczenia pielęgnacyjnego. Od 1 stycznia 2017 r. wynosi ono 1406 zł, a otrzymują go sprawujący pieczę, którzy nie podjęli lub zrezygnowali z pracy zarobkowej. W ocenie autorów petycji, osoby pobierające emerytury i renty są w trudniejszym położeniu finansowym niż te osoby, którym przysługuje świadczenie pielęgnacyjne. Ponadto, ich podopieczni w większości to osoby ubezwłasnowolnione, które nie funkcjonują samodzielnie.

15 marca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **10 maja 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. W posiedzeniu komisji uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, którzy poinformowali o pracach Zespołu do Spraw Opracowania Rozwiązań w zakresie Poprawy Sytuacji Osób Niepełnosprawnych i Członków ich Rodzin, w ramach którego analizowane są postulaty i propozycje zgłaszane przez środowiska niepełnosprawnych i ich opiekunów. Poinformowali również o opracowanym przez resort projekcie ustawy z 27 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Głos zabrał jeden z autorów petycji, który uzasadniał zgłoszony postulat petycyjny.

Senatorowie postanowili kontynuować prace nad petycją oraz podjęli decyzję o skierowaniu zapytania do Prezesa Rady Ministrów w przedmiocie wniosku petycji.

17 lipca 2017 r. komisja kontynuowała prace nad petycję. W posiedzeniu uczestniczyli pan. M. Przewoźnik Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych oraz pani D. Gierej z-ca dyrektora Departamentu Polityki Rodzinnej w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, którzy poinformowali o pracach Zespołu do spraw Opracowania Rozwiązań w zakresie Poprawy Sytuacji Osób Niepełnosprawnych i Członków ich Rodzin, powołanego przez Prezesa Rady Ministrów 29 sierpnia 2016 r. Zespół prowadzi kompleksowe prace analityczne, rozważane są postulaty i propozycje zgłaszane przez środowiska niepełnosprawnych i ich opiekunów. Komisja zawiesiła prace nad petycją na trzy miesiące, w oczekiwaniu na rozwiązania wypracowane przez Zespół.

18 stycznia 2018 r. przewodniczący Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji postanowił, na podstawie art. 90c Regulaminu Senatu, zasięgnąć opinii Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej o petycji. Na posiedzeniu **5 marca 2018 r.** Komisja Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej zapoznała się z petycją i rekomendowała wstrzymanie prac do czasu przedstawienia przez ministerstwo efektów działań Międzyresortowego Zespołu do spraw Opracowania Systemu Orzekania o Niepełnosprawności oraz Niezdolności do Pracy.

22 marca 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w głosowaniu zawiesiła prace nad petycją oczekując na efekty pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakresie zbieżnym z postulatami petycji.

28. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny oraz ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń, w celu uregulowania immisji (P9-11/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła zmiany art. 144 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r., poz. 459) oraz art. 51 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2015 r., poz. 1094 ze zm.).

Przedmiotem petycji jest wniosek o wprowadzenie zmian w prawie cywilnym poprzez dodanie unormowań regulujących immisje w taki sposób, aby wskazać w nich przykładowe zakłócenia, będące skutkami korzystania z nieruchomości i innych przedmiotów, polegające na oddziaływaniu na inne nieruchomości.

Kolejnym wnioskiem petycji jest postulat zmiany art. 51 Kodeksu wykroczeń, który zmierza do określenia w § 1 tego przepisu emisji jako czynu zabronionego i wskazania kar za ten czyn. Autor petycji podnosi, że immisje są najbardziej powszechnym problemem, który dotyka Polaków. Podnosi, że obecne przepisy Kodeksu cywilnego i Kodeksu wykroczeń nie są szczegółowe, co prowadzi do generowania pracy na gruncie sporów sądowych.

W opinii autora petycji proponowane przepisy będą bardziej precyzyjne i z uwagi na jasne kryteria pozwolą na szybsze rozwiązywanie licznych sporów dotyczących immisji, zarówno na etapie sądowym, jak też przesądowym, co w konsekwencji wpłynie na odciążenie wymiaru sprawiedliwości.

19 kwietnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **20 czerwca 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej zagadnieniem. W posiedzeniu uczestniczył przedstawiciel Biura Legislacyjnego, który podkreślił że obecne regulacje zawarte w Kodeksie cywilnym i Kodeksie wykroczeń są wystarczające i nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowych regulacji. Senatorowie w dyskusji podzielili opinię legislatora. Ponadto, senatorowie stwierdzili, że istnieje bogate orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, które odnosi się do różnego rodzaju immisji i jest to wystarczające uregulowanie zagadnienia podniesionego w petycji. Po przeprowadzeniu dyskusji i analizie postulatów petycji komisja nie podzieliła argumentów autora petycji. **W głosowaniu senatorowie zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

29. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wykreślenia art. 144 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji (P9-12/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła zmiany art. 144 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U z 2016 r., poz. 1947 ze zm.).

Autor petycji oczekiwał usunięcia art. 144 z ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (KAS), który kandydatom do pracy lub służby w administracji skarbowej, urodzonym przed 1 sierpnia 1972 r. stawia wymóg złożenia oświadczenia dotyczącego pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa. Ustawa stanowi, że w jednostkach organizacyjnych KAS może być zatrudniona osoba, która nie pełniła służby zawodowej ani nie pracowała w organach wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r., poz. 1721), ani nie była ich współpracownikiem.

Inicjator petycji uznał powyższe przepisy za krzywdzące i łamiące art. 60 Konstytucji RP, który stanowi, iż obywatele polscy korzystający z pełni praw publicznych mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach. Wyraził przeświadczenie, że kwestionowane przepisy naruszają również art. 32 Konstytucji, głoszący równość obywateli

wobec prawa, równe traktowanie przez władze publiczne i zakazujący dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny. Ponadto, w opinii autora petycji, art. 144 ustawy o KAS narusza standardy zawarte w Rezolucji nr 1096 Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy z 27 czerwca 1996 r., dotyczącej metod przezwyciężania spuścizny po totalitarnych systemach komunistycznych, w tym postępowania lustracyjnego.

Autor petycji kwestionuje omawiany przepis zwłaszcza ze względu na jego dyskryminujący charakter, gdyż dotyczy wyłącznie funkcjonariuszy celnych i pracowników administracji skarbowej.

19 kwietnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **23 maja 2017 r.** rozpatrzyła petycję. W dyskusji głos zabrał Piotr Walczak, zastępca szefa Krajowej Administracji Skarbowej, który stwierdził, że Ministerstwo Finansów wyraża pozytywną opinię o przepisie art. 144 ustawy o KAS. Ponadto podkreślił, iż związki zawodowe nie miały zastrzeżeń do omawianego przepisu podczas prac nad projektem ustawy o KAS.

W dyskusji senator Rober Mamątow poparł stanowisko ministerstwa. Senator Aleksander Pociej wyraził poparcie dla postulatu petycji i podzielił argumentację jej autora.

Po informacji, że w sejmowej w Komisji do Spraw Petycji posłowie rozpatrywali tożsamą petycją i postanowili podjąć inicjatywę ustawodawczą o uchyleniu art. 144 w ustawie o KAS – senator Aleksander Pociej, wsparty przez senatora Andrzeja Mioduszewskiego, postulowali zawieszenie prac nad petycją do czasu zakończenia prac nad projektem ustawy w komisji sejmowej. Senatorowie zdecydowali o skierowaniu do sejmowej Komisji do Spraw Petycji zapytania, na jakim etapie są prace nad postulatem petycji.

17 października 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji zapoznała się z informacją o stanie prac nad tożsamą petycją w sejmowej Komisji do Spraw Petycji – przygotowano tam projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, w którym proponuje się uchylenie art. 144. Projekt ustawy niebawem trafi do laski marszałkowskiej. **Komisja zdecydowała zakończyć prace nad petycją.**

30. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, celu wprowadzenia ulgi na Internet dla seniorów (P9-13/17).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Grudziądzką Radę Seniorów.

Dotyczyła zmiany art. 26 ust. 6h ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U z 2016 r., poz. 2032 ze zm.) oraz wprowadzenia dodatkowego ust. 6i w art. 26.

Przedmiotem petycji jest postulat wprowadzenia ulgi podatkowej dla seniorów korzystających z sieci Internet, co zwiększyłoby ich aktywność w życiu publicznym.

20 kwietnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **27 czerwca 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej zagadnieniem. Senatorowie podkreślali, że cyfrowa aktywizacja seniorów jest potrzebna.

Komisja postanowiła kontynuować prace nad petycją po uzyskaniu opinii Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Cyfryzacji o postulacie petycji.

25 lipca 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. Senatorowie wysłuchali stanowiska pani Agnieszki Popławskiej z Ministerstwa Cyfryzacji, która zaznaczyła że wprowadzenie ulgi dla seniorów nie znajduje uzasadnienia w opinii resortu. Na rynku jest duża konkurencja dostawców usług telekomunikacyjnych i szereg pakietów z Internetem promocyjnych cenach. Ponadto od kilku

lat dostępny jest Internet dla każdego obywatela, przysługujący w ramach Bezpłatnego Dostępu do Internetu, świadczony przez operatora „Aero2". Darmowy Internet oferuje 512 kb/s prędkości pobierania danych, co wystarcza do prostych zastosowań, jak przeglądanie poczty e-mail lub serwisów prasowych.

Senatorowie dysponowali również stanowiskiem Ministra Rozwoju i Finansów przekazanym komisji w piśmie z 7 lipca 2017 r.

W dyskusji podniesiono argument, że zdaniem CBOS główną przyczyną braku dostępu do Internetu są czynniki psychologiczne (brak kompetencji, motywacji etc.).

Senatorowie nie podzielili argumentów podniesionych w petycji. **W głosowaniu komisja postanowiła o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

31. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, w celu wprowadzenia obowiązku okresowej kontroli zasadności pobytu nieletniego w schronisku (P9-14/17).**

Petycja zbiorowa wniesiona przez Helsińską Fundację Praw Człowieka.

Dotyczyła zmiany art. 27 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2016 r. poz. 1654 ze zm.).

Przedmiotem petycji był wniosek o wprowadzenie obowiązkowej okresowej kontroli zasadności pobytu nieletniego w schronisku (co 3 miesiące); obligatoryjnego orzekania w formie postanowienia o przedłużeniu pobytu w schronisku dla nieletnich wraz z uzasadnieniem (również po skierowaniu sprawy na rozprawę); wprowadzenia procedury umożliwiającej kontrolę decyzji sądu – zgodnie z wytycznymi Europejskiego Trybunału Praw Człowieka zawartymi w wyroku Grabowski przeciwko Polsce.

16 maja 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **11 lipca 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej zagadnieniem.

Senatorowie wysłuchali stanowiska p. Katarzyny Wiśniewskiej z Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, która podnosiła że naruszenia praw nieletnich mają charakter kwalifikowany i nie występują tylko w tej jednostkowej sprawie. W dyskusji głos zabrali p. Marcin Mrowicki z Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, p. Małgorzata Mączka-Pacholak z Komisji Praw Człowieka przy Naczelnej Radzie Adwokackiej, p. Agnieszka Rękas z Biura Rzecznika Praw Dziecka, p. Justyna Lewandowska z Krajowego Mechanizmu Prewencji - którzy poparli w całości postulaty zawarte w petycji.

Stanowisko zaprezentował też przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Dariusz Cieślik, który zaznaczył, że 29 marca 2017 r. Minister Sprawiedliwości podpisał zarządzenie o powołaniu Zespołu ds. Nowelizacji ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, prace zostały podjęte i przygotowywane są konkretne zapisy.

Senatorowie zdecydowali o kontynuowaniu prac nad petycją.

25 lipca 2017 r. komisja kontynuowała rozpatrywanie petycji. Senatorowie wysłuchali stanowiska p. Agnieszki Rękas z Biura Rzecznika Praw Dziecka, która zaznaczyła, że problem w stosowaniu ustawy jest szerszy i również należy rozważyć wprowadzenie do art. 27 innych zmian. W dyskusji głos zabrali p. Ewa Dawidziuk z Biura RPO, p. Marcin Wolny z Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka - którzy poparli w całości postulaty zawarte w petycji. Dodatkowo stanowisko wyraził przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości p. Mikołaj Pawlak, który zaznaczył że Minister Sprawiedliwości powołał Zespół ds. weryfikacji przepisów ustawy i pracuje nad nowelizacją ustawy.

Komisja zapoznała się ze wstępnym projektem ustawy przygotowanym przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu. Senatorowie zgłosili wnioski do projektu i wskazali potrzebę przeprowadzenia dodatkowych konsultacji oraz zmodyfikowania projektu.

20 września 2017 r. komisja prowadziła prace nad petycją. Senatorowie zapoznali się z projektem ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich przygotowanym przez Biuro Legislacyjne, realizującym postulat petycji. W głosowaniu podjęta została decyzja o przyjęciu projektu ustawy – druk senacki nr 602. Senat na 59. posiedzeniu **16 kwietnia 2018 r.** podjął uchwałę o wniesieniu do Sejmu projektu ustawy – trwają prace w Sejmie.

32. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, w zakresie wprowadzenia obowiązku zamieszczania odpowiedzi na petycję na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję (P9-15/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Andrzeja Halickiego.

Dotyczyła zmiany art. 8 ust. 2 oraz dodania w art. 8 ust. 3 w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2014 r., poz.1195).

Autor petycji proponował nadanie art. 8 ust. 2 następującego brzmienia: „Informacja, o której mowa w ust. 1, jest niezwłocznie aktualizowana o dane dotyczące przebiegu postępowania, w szczególności dotyczące zasięganych opinii oraz przewidywanego terminu załatwienia sprawy".

Obowiązujący przepis obliguje podmiot rozpatrujący petycję do poinformowania o zasięganych opiniach, przewidywanym terminie rozpatrzenia petycji, a także o sposobie załatwienia sprawy.

Ponadto autor petycji wnosił o dodanie do art. 8 ust. 3 o następującej treści „Na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego niezwłocznie zamieszcza się informację zawierającą odwzorowanie cyfrowe (skan) odpowiedzi na petycję"

Zdaniem wnoszącego petycję, z praktyki stosowania ustawy wynika, że urzędy na stronach internetowych zamieszczają jedynie ogólnikowe informacje o sposobie załatwienia sprawy, nie zamieszczają treści (skanu) odpowiedzi na petycję. Sytuacja ta, w opinii autora petycji, nie sprzyja przejrzystości procesu rozpatrywania petycji i dbałości o interes publiczny.

16 maja 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **11 lipca 2017 r.** rozpatrzyła petycję, przeprowadzono dyskusję nad jej postulatami. Komisja podjęła decyzję o kontynuowaniu prac nad petycją po uzyskaniu opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o postulacie petycji.

20 września 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji dysponowała opinią Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych dr Edyty Bielak-Jomaa i kontynuowała rozpatrywanie petycji.

Senatorowie przeprowadzili dyskusję nad, przedstawionymi przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu, wstępnymi zmianami do ustawy o petycjach.

Komisja nie podzieliła argumentów autora petycji. Jednocześnie senatorowie postanowili powrócić do wniosku podniesionego w petycji po dłuższym okresie obowiązywania ustawy. **W głosowaniu senatorowie zadecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

33. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w celu dodania w art. 156 § 3 (P9-16/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Romana Jacka Arseniuka.

Dotyczyła zmiany ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.).

Autor petycji wnosił o uzupełnienie art. 156 K.p.a. o nowo utworzony § 3 w brzmieniu: „W postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, ważności decyzji bada się w aspekcie całego prawa wiążącego organ, który wydał badana decyzję, w tym aspekcie przepisów określających wady wydawanych decyzji". Zmiana ma na celu ułatwienie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnych.

25 maja 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **25 lipca 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie wysłuchali informacji o przedmiocie petycji. Z uwagi na prace prowadzone przez sejmową Komisję do Spraw Petycji nad tożsamą petycją zgłoszony został wniosek o niepodejmowanie prac nad petycją.

W głosowaniu senatorowie postanowili o niepodejmowaniu prac nad petycją.

34. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, w celu poprawy funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego (P9-17/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną**.**

Dotyczyła zmiany ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2016 r., poz. 1867 ze zm.).

Postulaty petycji dotyczyły wprowadzenia licznych zmian w ustawie, których celem jest poprawa sposobu funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego. Autor petycji proponuje przyznanie prawa wyłącznego operatorowi w zamian za realizację zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych. Ponadto, wnioskuje o przyznanie prawa wyłącznego zamiast przyznawania rekompensat finansowych.

Jednocześnie petycja zawierała postulat uniemożliwienia przewoźnikom działającym na podstawie zgłoszenia wykonywania przewozu osób w zakresie transportu zbiorowego niebędącego przewozem o charakterze użyteczności publicznej, z wyłączeniem przejazdów bezpośrednich na trasach między miastami wojewódzkimi.

Zdaniem autora petycji, w celu zaspokojenia minimalnych potrzeb społecznych należy wprowadzić wymóg tworzenia linii komunikacyjnych w taki sposób, aby odległość przystanku od zwartej zabudowy do której dochodzi droga asfaltowa nie była większa niż 2 km, oraz zapewnienia minimalnej siatki połączeń na tych trasach, przynajmniej jedno połączenie dziennie w obu kierunkach przez co najmniej 3 dni w tygodniu. W opinii autora petycji dobrze funkcjonujący transport pasażerski pozwoli na swobodne przemieszczanie się osób.

25 maja 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **11 lipca 2017 r.** rozpatrzyła petycję. W posiedzeniu uczestniczyli Bogdan Oleksiak dyrektor Departamentu Transportu Drogowego w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa oraz Krzysztof Lewczak naczelnik wydziału w tym Departamencie. W dyskusji przekazana została informacja o powołaniu w ministerstwie (zarządzeniem nr 51 z 3 listopada 2016 r.) Zespołu do spraw opracowania projektu ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. W skład Zespołu weszli przedstawiciele organizacji zrzeszających przewoźników drogowych i stowarzyszeń jednostek samorządu terytorialnego. Wskazane zostały cele nowelizacji zmierzające do stworzenia optymalnego modelu

funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego Do końca lipca br. projekt ustawy ma być skierowany do konsultacji społecznych.

Dyrektor Departamentu Transportu Drogowego stwierdził, że wnioski zawarte w petycji mogą być przedmiotem analizy na dalszych etapach prac nad projektem w ramach konsultacji społecznych. Przekazana była również informacja o złożeniu do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa tożsamej petycji.

Senatorowie w głosowaniu zadecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.

35. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. w zakresie art. 125 pkt 2 i 3 oraz art. 235 pkt 1 (P9-18/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną**.**

Dotyczyła zmiany art. 125 pkt 2 i 3 oraz art. 235 pkt 1 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Postulaty petycji dotyczyły m.in. wprowadzenia zmian w przepisach regulujących instytucję referendum ogólnokrajowego. Autor petycji postulował, aby prawo do zarządzenia referendum ogólnokrajowego miało 500 000 obywateli lub 138 posłów i senatorów, tj. 1/3 ustawowego składu Zgromadzenia Narodowego. Ponadto, proponuje wykreślenie art. 125 pkt 3 Konstytucji jako sprzecznego z art. 4 pkt 2 Konstytucji.

Kolejny postulat petycji dotyczył zmiany kręgu podmiotów uprawnionych do przedłożenia projektu ustawy o zmianie Konstytucji wskazując jako właściwych: „co najmniej 500 000 obywateli lub 1/5 ustawowej liczby Zgromadzenia Narodowego oraz Prezydenta Rzeczypospolitej".

12 czerwca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **27 czerwca 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadzona została dyskusja nad postulatami petycji. Senatorowie podnieśli, że petycja ma charakter skomplikowany i wielowątkowy. W związku z powyższym Komisja postanowiła zwrócić się do Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu o opinię o postulatach petycji.

17 lipca 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. W posiedzeniu uczestniczył przedstawiciel Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, który przedstawił opinię Biura o postulatach petycji. Senatorowie przeprowadzili dyskusję, w której podnosili, że wnioski petycji są doniosłej i szczególnej natury prawnej. Ponadto, przedłożona została wątpliwość, czy komisja może prowadzić prace nad tą petycją i podjąć się realizacji jej postulatów. Zgłoszony został wniosek o niepodejmowanie prac nad petycją. **W głosowaniu senatorowie postanowili o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

36. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (…), w zakresie emerytur funkcjonariuszy służb celnych, którzy w PRL byli funkcjonariuszami organów bezpieczeństwa państwa (P9-19/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła zmiany art. 1, 6 i 8 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw. Ustawa wejdzie w życie 1 stycznia 2018 r. (część przepisów wejdzie w życie 1 stycznia 2025 r.).

Powyższa ustawa uwzględnia wejście w życie z dniem 1 marca 2017 r. ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (KAS) i utworzenie Służby Celno-Skarbowej, której funkcjonariusze (podobnie jak funkcjonariusze Służby Celnej) nie byli objęci zaopatrzeniem emerytalnym – pozostawali w systemie powszechnego ubezpieczenia społecznego. W ustawie rozszerzono katalog podmiotów uprawnionych do ubiegania się o emeryturę przysługującą funkcjonariuszom służb mundurowych o funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej po spełnieniu określonych wymogów.

Autor petycji oczekiwał usunięcia z omawianej ustawy przepisów, które spowodują obniżenie emerytur mundurowych tym funkcjonariuszom celnym, którzy w PRL byli funkcjonariuszami lub współpracownikami organów bezpieczeństwa państwa. Uważał, że przepisy, które mają charakter „wybitnie dyskryminacyjny i represyjny" naruszają art. 2, 10, 32 i 45 Konstytucji RP. Podkreślał, że proponowane w trakcie procesu legislacyjnego rozwiązania nie były konsultowane ze środowiskiem, którego dotyczą, co łamie zasady techniki prawodawczej.

12 czerwca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

11 lipca 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji rozpatrzyła petycję. W posiedzeniu uczestniczył przedstawiciel Ministerstwa Finansów, Janusz Jasiński dyrektor Departamentu Zarządzania Strategicznego i Wdrożeń Krajowej Administracji Skarbowej, który uznał wniosek petycji za nieuzasadniony ze względu na postanowienia ustawy dezubekizacyjnej. **Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

37. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach (…) oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w celu przyznania byłym robotnikom pracy przymusowej w III Rzeszy prawa do korzystania poza kolejnością ze świadczeń zdrowotnych w szpitalach i ambulatoriach (P9-20/17).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Zarząd Główny Stowarzyszenia Polaków Represjonowanych przez III Rzeszę.

Dotyczyła zmiany art. 12 ust. 2 pkt 1 i art. 24 b ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2016 r., poz. 1255 ze zm.) oraz art. 47c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.).

Autorzy petycji wnosili o rozszerzenie katalogu osób uprawnionych do korzystania poza kolejnością ze świadczeń zdrowotnych w szpitalach i ambulatoriach. Powoływali się na liczne historyczne publikacje oraz na art. 2 ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i ZSRR, w którym jednoznacznie stwierdza się, iż deportacje i osadzenie w obozach pracy przymusowej było dotkliwą represją.

Konsekwencje niewolniczej pracy ponad siły i zagrożenia życia pracowników przymusowych wpłynęły niekorzystnie na stan zdrowia obecnie wiekowych osób. W pierwszych latach po powstaniu Stowarzyszenia liczyło ono 740 000 członków, obecnie jest ich zaledwie 32 000. Stowarzyszenie zabiega o zaliczenie byłych robotników przymusowych do osób mogących korzystać poza kolejnością ze świadczeń zdrowotnych w szpitalach i ambulatoriach.

12 czerwca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **20 września 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Po dyskusji senatorowie zdecydowali zawiesić prace nad petycją do czasu rozstrzygnięcia prac legislacyjnych dotyczących senackiego projektu ustawy *o zmianie ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* (druk nr 542), który obejmuje postulat petycji.

4 grudnia 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycją. Przewodniczący komisji przekazał informację o podjęciu przez Senat RP, na 50. posiedzeniu 15 listopada 2017 r., uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy *o zmianie ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej (...)* - projekt ustawy realizuje postulat petycji. 24 listopada 2017 r. projekt ustawy, zawarty w druku sejmowym nr 2062, skierowano do I czytania na posiedzeniu Sejmu. **Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

38. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, w zakresie umożliwienia składania w postaci elektronicznej sprawozdania finansowego o źródłach pozyskania funduszy na cele inicjatywy ustawodawczej (P9-21/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Karola Bregułę.

Dotyczyła zmiany art. 17 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. z 2014 r., poz. 498).

Autor petycji proponował zmianę brzmienia art. 17, w celu umożliwienia Komitetowi Inicjatywy Ustawodawczej składania do Ministra Rozwoju i Finansów sprawozdania finansowego o źródłach pozyskanych funduszy w postaci elektronicznej. W obowiązującym porządku prawnym wykorzystanie takiej formy komunikacji z organami administracji publicznej wymaga wyraźnego uregulowania przepisami. Zdaniem wnoszącego petycję „brak umocowania ustawowego przedmiotowej kwestii stanowi lukę aksjologiczną, co jest odczytywane jako regulacja negatywna".

W opinii autora petycji, zaproponowana zmiana wpisuje się w oczekiwania nowoczesnego społeczeństwa i przyczyni się do poprawy sprawności administracji publicznej.

12 czerwca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **20 września 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Przeprowadzona została dyskusja nad postulatem petycji. **Komisja podjęła decyzję o zakończeniu prac nad petycją.** Jednocześnie komisja postanowiła przesłać do Ministra Finansów informację o postulacie petycji.

39. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przyznania świadczenia pieniężnego dla dzieci wojny 1939-1945 (P9-22/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez dwie osoby fizyczne.

Autorzy petycji wystąpili do Senatu z prośbą o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przyznania świadczenia pieniężnego dla dzieci wojny, które przymusowo pracowały dla okupanta w czasie II wojny światowej.

27 czerwca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **20 września 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad postulatami petycji. Senatorowie postanowili kontynuować prace nad petycją oraz podjęli decyzję o wystąpieniu do Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej o opinie o wniosku petycji.

4 grudnia 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji podjęła prace nad petycją oraz przeprowadzona została dyskusja nad jej zagadnieniem. W posiedzeniu uczestniczył Wojciech Kuraszyk, naczelnik wydziału w Departamencie Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, który poinformował, że ministerstwo nie przychyla się do postulatów petycji. Stanowisko to zostało poparte przez Michała Frydrychowicza zastępcę dyrektora Departamentu Współpracy ze Stowarzyszeniami i Ewidencji w Urzędzie do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. **Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

40. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmian w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, w zakresie bezpośredniego zawierania umów odbiorców z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym (P9-23/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła zmian art. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r., poz. 328).

Autor petycji proponował zmianę przepisów w celu stworzenia takich możliwości, by każda osoba korzystająca z lokalu mogła zawrzeć bezpośrednią umowę z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, na podobieństwo umów nawiązywanych z zakładem gazowniczym czy energetycznym.

Ponadto autor petycji postulował, żeby przedsiębiorstwa zaopatrujące mieszkańców w wodę były zobowiązane do montażu wodomierzy w nieruchomościach wielolokalowych, w celu uniknięcia nieprawidłowości w ich funkcjonowaniu.

Zdaniem wnoszącego petycję należy także zdemontować liczniki wodociągowe wskazujące ogólne zużycie wody dla całej nieruchomości wielolokalowej, są one często obarczone błędem odczytu.

6 lipca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **26 września 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. Senatorowie nie podzielili argumentów podniesionych w petycji.

W głosowaniu komisja postanowiła o niepodejmowaniu prac nad petycją.

41. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 328 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, w zakresie sporządzania na piśmie i doręczania uzasadnienia każdego wyroku stronom (P9-24/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Romana Jacka Arseniuka.

Dotyczyła zmiany art. 328 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822 ze zm.) oraz odpowiedniej zmiany innych przepisów ustawy.

Przedmiotem petycji był wniosek o wprowadzenie zmian w postanowieniach Kodeksu postępowania cywilnego poprzez nadanie nowego brzmienia art. 328 § 1 o treści: „Sąd uzasadnia na piśmie każdy wyrok w terminie dwutygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji wyroku. Niezwłocznie po sporządzeniu uzasadnienia, sąd doręcza wyrok wraz z uzasadnieniem każdej stronie. Jeżeli doręczenie jest możliwe w dniu zamknięcia rozprawy, niezwłocznie po zamknięciu rozprawy przewodniczący informuje o tym obecnych na sali”. Zmiana powyższa skutkowałaby korektą innych przepisów ustawy, np. uchyleniem art. 331

§ 1 kpc (w zakresie doręczania wyroku z uzasadnieniem tylko tej stronie która złożyła wniosek o doręczenie).

20 lipca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **26 września 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. Komisja dokonując analizy postulatów petycji stwierdziła, że ich realizacja wiązałaby się m.in. z dodatkowym obciążeniem sądów oraz finansowaniem kosztów doręczeń. **Senatorowie w głosowaniu zadecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

42. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, w zakresie wydłużenia terminów do złożenia apelacji przez osoby mieszkające poza Polską (P9-25/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła zmiany przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749 ze zm.), w celu wydłużenia terminów do złożenia apelacji.

Autor petycji postulował wydłużenie terminów określonych w Kodeksie postępowania karnego do złożenia apelacji przez osoby mieszkające poza Polską. Na podstawie własnych doświadczeń składający petycję wystąpił o zmianę terminów, poprzez ich wydłużenie, gdyż mieszkając poza Polską nie był w stanie dochować krótkich terminów przewidzianych na wniesienie apelacji. Po uchybieniu terminowi przez długi czas zabiegał o przewrócenie terminu do złożenia apelacji. Czuje się pokrzywdzony i wnosi o zmianę przepisów stanowiących barierę do złożenia apelacji od wyroku.

20 lipca 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **26 września 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad postulatem petycji. Senatorowie stwierdzili, że nie dostrzegają potrzeby wydłużania terminów do złożenia apelacji dla osób mieszkających poza granicą Polski. W dyskusji podniesiona została uwaga, że rozwiązaniem przedstawionych w petycji problemów oraz sytuacji w jakiej znalazł się jej autor może być instytucja skargi nadzwyczajnej (korygująca prawomocne orzeczenia sądowe), której wprowadzenie zaproponował Prezydent RP w złożonym do Sejmu projekcie ustawy o Sądzie Najwyższym. **Senatorowie w głosowaniu zadecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

43. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, w celu doprecyzowania możliwości rezygnacji z tzw. „polisolokat" (P9-26/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła doprecyzowania w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r., poz. 1170 ze zm.) możliwości rezygnacji z tzw. „polisolokat".

Przedmiotem petycji jest wniosek o ochronę konsumentów, którzy zawarli niekorzystne umowy tzw. „polisolokaty" na skutek praktyk podejmowanych przez towarzystwa ubezpieczeniowe i banki. Zdaniem autora petycji niekorzystne umowy pozbawiły wielu obywateli swoich oszczędności. Autor petycji uważa, że przepisy nie są wystarczające i nie rozwiązują problemu, a zawierane umowy zawierają zapisy, które w rozumieniu art. 385^1 Kodeksu cywilnego są niedozwolonymi klauzulami umownymi.

31 sierpnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **17 października 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. W dyskusji opinię zaprezentowali przedstawiciele Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Państwowej Izby Ubezpieczeń. Ponadto głos zabrał senator Krzysztof Mróz z senackiej Komisji Budżetu i Finansów Publicznych. Senatorowie zdecydowali, że z uwagi na szeroki i złożony zakres petycji komisja wystąpi do Ministerstwa Finansów i innych instytucji o opinię o postulatach petycji.

16 i 30 stycznia 2018 r. komisja kontynuowała prace nad petycją oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. Na posiedzeniu obecni byli przedstawiciele Polskiej Izby Ubezpieczeń, Rzecznika Finansowego, Komisji Nadzoru Finansowego oraz Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, którzy w ustnych wypowiedziach podtrzymali swoje stanowiska, zgodne z przedłożonymi wcześniej opiniami. Przedstawicielka resortu Finansów zaprezentowała opinię, przekazaną Komisji 30 grudnia 2017 r., w której podnoszono, że obecnie funkcjonują nowe regulacje, które wprowadzono w celu ochrony konsumentów korzystających z ubezpieczeń funduszy kapitałowych. W odniesieniu do osób, których te regulacje nie objęły, uznano, że powinni oni szukać pomocy u Rzecznika Finansowego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a w ostateczności - kierować sprawę na drogę postępowania sądowego.

Ponadto, reprezentant Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że obecnie przez Urząd prowadzone jest postępowanie, które ma na celu sprawdzenie czy przedsiębiorcy sprzedający ubezpieczenia na życie UFK dostosowali się do zmienionych przepisów. Ze wstępnego postępowania wynika, że Urząd będzie wszczynał postępowania i stawiał zarzuty w stosunku do ubezpieczycieli m.in. za naruszenie przepisów klauzulowych i zbiorowych interesów obywateli. Przedstawiciel Urzędu podnosił, że obowiązujące przepisy powinny być doprecyzowane.

Komisja postanowiła wystąpić do Ministerstwa Sprawiedliwości, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Rzecznika Finansowego o propozycje doprecyzowania przepisów.

44. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy, w zakresie zniesienia wspólności majątkowej małżonków (P9-27/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Grzegorza Popka.

Dotyczyła zmiany ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r., poz. 682) w celu zniesienia wspólności majątkowej (wspólności ustawowej).

Przedmiotem petycji był wniosek o zmianę Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego poprzez zniesienie wspólności majątkowej małżeńskiej (wspólności ustawowej), powstającej pomiędzy małżonkami z chwilą zawarcia związku małżeńskiego.

Autor petycji uważał, że obowiązujące przepisy o wspólności majątkowej małżeńskiej zawarte w prawie rodzinnym i opiekuńczym są niezgodne z Konstytucją RP i gwarantowaną w niej zasadą równości obywateli wobec prawa.

31 sierpnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **17 października 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatem.

Senatorowie stwierdzili, że obowiązujące prawo rodzinne pozwala na zawarcie umowy w formie aktu notarialnego, którą można rozszerzyć, ograniczyć albo ustanowić całkowitą rozdzielność majątkową małżeńską. W związku z powyższym komisja nie podzieliła argumentów podniesionych w petycji. **W głosowaniu senatorowie postanowili o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

45. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, w celu przyznania dodatku z tytułu niepełnosprawności (P9-28/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Stanisława Porowskiego.

Dotyczyła zmiany ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1518 ze zm.).

Przedmiotem petycji było przyznanie dodatku z tytułu niepełnosprawności w kwocie 402,72 zł dla osób niepełnosprawnych pobierających zasiłek pielęgnacyjny.

Autor petycji podnosił, że działacze opozycji antykomunistycznej będą otrzymywać świadczenie pieniężne w wysokości 402,72 zł miesięcznie, bezterminowo i bez względu na wysokość dochodów osoby uprawnionej. Nie kwestionował on zasadności przyznania świadczenia, gdyż działacze opozycji walczyli o niepodległość i suwerenność państwa polskiego, jednak w jego ocenie rodzi to sprzeczność z zasadą równości i niedyskryminacji zawartą w art. 32 Konstytucji RP.

Zdaniem autora petycji, osoby niepełnosprawne pobierające zasiłek pielęgnacyjny mają prawo czuć się dyskryminowane i marginalizowane, gdyż są w trudnym położeniu finansowym. Pobierana przez nich renta socjalna i zasiłek pielęgnacyjny nie wystarczają na podstawowe opłaty, żywność, leki i rehabilitację. Postulowana w petycji zmiana miała zagwarantować osobom niepełnosprawnym godne warunki życia.

31 sierpnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **26 września 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Przeprowadzona została dyskusja nad postulatem petycji, w której przewijały się głosy o braku podstaw do przyjęcia argumentacji petycji. **Senatorowie w głosowaniu podjęli decyzję o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

Jednocześnie komisja postanowiła przesłać do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej informację o postulacie petycji.

46. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, w celu przyznania kart parkingowych osobom głuchym (P9-29/17).

Petycja indywidulana wniesiona przez pana Mariusza Nowaka.

Dotyczyła zmiany art. 8 ust. 3a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1260).

Autor petycji proponował poszerzenie kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymania karty parkingowej o osoby głuche legitymujące się orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności o symbolu 03-L (zaburzenia głosu, mowy i choroby słuchu).

W opinii wnoszącego petycję, postulowana zmiana miała na celu przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu grupy osób głuchych oraz spowodowanie wyrównania ich szans w funkcjonowaniu w społeczeństwie.

Zdaniem autora petycji, obowiązująca ustawa jest sprzeczna z art. 32 Konstytucji RP, który stanowi, że wszyscy są wobec prawa równi i nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny.

4 września 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **17 października 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej zagadnieniem.

Senatorowie nie podzielili argumentów wnoszącego podniesionych w petycji. **W głosowaniu komisja postanowiła o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

47. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w zakresie jednolitego wieku emerytalnego oraz wcześniejszej emerytury dla kobiet i weteranów walki o niepodległość (P9-30/17).**

Petycja zbiorowa wniesiona przez Stowarzyszenie Interesu Społecznego „Wieczyste".

Dotyczyła ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383).

Autorzy petycji postulowali wprowadzenie jednolitego wieku emerytalnego 65 lat dla kobiet i mężczyzn. Wnioskowali także o przyznanie prawa do otrzymania wcześniejszej emerytury w wieku 60 lat dla kobiet i weteranów walki o niepodległość z lat 1956-89. Dotyczy to weteranów, którzy świadczyli pracę po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. oraz osób, które nie wykonywały pracy przed 4 czerwca 1989 r. na wskutek represji politycznych. Wraz z petycją przekazano projekt zmian w ustawie.

W uzasadnieniu petycji podkreślono, że wnioskowane zmiany są zgodne z prawodawstwem Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia.

4 września 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **13 listopada 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej zagadnieniem. W posiedzeniu Komisji uczestniczył Marek Bucior zastępca dyrektora Departamentu Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, który oświadczył, że ministerstwo nie przychyla się do postulatów petycji. Głos zabrał autor petycji, Prezes Zarządu Stowarzyszenia Interesu Społecznego "Wieczyste", który uzasadniał zgłoszony postulat petycyjny. **Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

48. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2011 r. Prawo ochrony środowiska, w celu wprowadzenia do ustawy norm hałasu drogowego (P9-31/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Marka Nowaka.

Dotyczyła ustawy z dnia 27 kwietnia 2011 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519 ze zm.).

Autor petycji postulował wprowadzenie do Prawa ochrony środowiska norm hałasu drogowego, które są uregulowane w rozporządzeniu Ministra Środowiska.

Wnioskował o ustawową regulację dotyczącą obniżenia norm hałasu, co najmniej w obszarach zurbanizowanych miast, przy założeniu, że normy obowiązujące do października 2012 r. należy uznać za maksymalne i w związku z tym dążyć do ich dalszej redukcji.

4 września 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **13 listopada 2017 r.** rozpatrzyła petycję. W posiedzeniu uczestniczyły przedstawicielki Ministerstwa Środowiska. Głos zabrała p. Katarzyna Kobierska wskazując, że ministerstwo podtrzymuje stanowisko wyrażone w piśmie z sierpnia 2017 r., skierowanym do autora petycji w analogicznej sprawie, w którym podnoszono, że jest przygotowywany projekt ustawy zawierający przepisy dotyczące ochrony środowiska przed hałasem. Ponadto, przedstawione zostało stanowisko resortu, o braku zgody na wprowadzenie norm hałasu do ustawy. **Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

49. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, w celu zwolnienia z opłat weteranów walk o niepodległość w latach 1956–1989 (P9-32/17).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Stowarzyszenie Interesu Społecznego „Wieczyste".

Dotyczyła zmiany art. 4 ust. 1 i art. 8 ust. 1 oraz dodanie art. 4a do ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1204 ze zm.).

Stowarzyszenie postulowało przyznanie weteranom walk o niepodległość w latach 1956–1989 uprawnienia do zwolnienia z opłat abonamentowych. Weterani świadczyli pracę w nielegalnych organizacjach i związkach politycznych lub na skutek represji politycznych nie mogli legalnie wykonywać pracy i byli bezrobotni. Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych informował, że w kraju są 1 173 osoby, które zostały przez Urząd zweryfikowane do końca 2016 r., z czego część posiada uprawnienia do zwolnień z opłat abonamentowych z innych powodów.

Stowarzyszenie, oprócz zwolnień dla weteranów, na podstawie aktualnej kwoty opłaty abonamentowej, przewidziało wypłatę subwencji wyrównawczej dla mediów publicznych z tytułu wszystkich zwolnień abonamentowych (czyli także za osoby w wieku powyżej 75 lat itp.)., szacując koszt na około 952 mln zł rocznie. Autorzy petycji zauważają, że wprowadzenie postulowanych uprawnień i już wcześniej przyznanych spowoduje stratę tego samego rzędu dla mediów publicznych. W związku z tym kolejnym postulatem Stowarzyszenia jest przekazanie kwoty rzeczywistej straty finansowej - wynikającej z uprawnienia przyznanego m.in. weteranom - mediom publicznym z budżetu państwa.

4 września 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **17 października 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Ze względu na toczące się w Sejmie prace nad poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz uchyleniu ustawy o opłatach abonamentowych (druk sejmowy nr 1497) senatorowie zdecydowali o odroczeniu prac nad petycją.

Komisja postanowiła zapytać sejmową Komisję Kultury i Środków Przekazu, która prowadzi prace nad projektem po pierwszym czytaniu, jakie są jej zamierzenia w sprawie projektu.

30 stycznia 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycję. W posiedzeniu uczestniczył Michał Frydrychowicz, zastępca dyrektora Departamentu Współpracy ze Stowarzyszeniami i Ewidencji Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych (UdSKiOR), który wyraził negatywne stanowisko wobec postulatu petycji. Urząd jest zdania, że autorzy petycji w nieuzasadniony sposób wyróżniają grupę weteranów walk o niepodległość – jedynie tych, którzy otrzymali z UdSKiOR potwierdzenie świadczenia pracy lub niewykonywania pracy z przyczyn politycznych, a w inny sposób nie byli weryfikowani. Petycja nie obejmuje wszystkich weteranów, o których mowa w ustawie o działaczach opozycji antykomunistycznej i osobach represjonowanych z powodów politycznych. **Senatorowie w głosowaniu, większością głosów, zdecydowali o niepodejmowaniu prac legislacyjnych nad petycją.**

50. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe i ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, w celu wydłużenia terminów do wniesienia pisma procesowego dla osób mieszkających poza Unią Europejską (P9-33/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Janusza Ogryzko.

Dotyczyła zmiany ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r., poz. 1481) oraz ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 1822 ze zm.).

Autor petycji postulował wydłużenie terminów do wniesienia pisma procesowego dla osób mieszkających poza granicami Unii Europejskiej.

Przedmiotem petycji był wniosek o zmianę Kodeksu postępowania cywilnego oraz Prawa pocztowego, gdyż autor petycji uważa, że obowiązujące przepisy postępowania cywilnego o doręczeniach poza granice Unii Europejskiej łamią konstytucyjne prawa człowieka i obywatela do równego traktowania wobec prawa.

4 września 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **13 listopada 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad zagadnieniem petycji. Senatorowie zadecydowali o zawieszeniu prac nad petycją do czasu uzyskania stanowiska Ministerstwa Sprawiedliwości o postulatach petycji.

Na kolejnym posiedzeniu **30 stycznia 2018 r.** komisja kontynuowała rozpatrywanie petycji oraz przeprowadziła szeroką dyskusję nad jej postulatami. W dyskusji głos zabrał przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości, który zaznaczył, że postulat zmiany przepisów Kodeksu postępowania cywilnego w zakresie wskazanym w petycji nie znajduje uzasadnienia. Z uwagi na względy techniczne (różne systemy pocztowe w krajach poza Unią Europejską) osiągnięcie celu byłoby trudne do zweryfikowania. Przedstawicielka Biura Legislacyjnego wskazała, że zmiana w procedurze cywilnej może doprowadzić do wydłużenia postępowania. Niemniej realizacja postulatów petycji wiązałaby się dodatkowo ze zmianą przepisów Kodeksu postępowania karnego, które w tym zakresie są podobne.

Senatorowie zadecydowali o podjęciu prac nad petycją po uzyskaniu stanowiska rady adwokackiej, izby radcowskiej oraz Rzecznika Praw Obywatelskich.

13 lutego 2018 r. Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, w ramach art. 90c Regulaminu Senatu, wyraziła opinię o petycji oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. Komisja zauważyła, że problemy przedstawione w petycji to jednostkowe przypadki, które dotyczą głównie osób starszych. Jednakże to nie powinno ich dyskryminować, gdyż nie utracili polskiego obywatelstwa. Senatorowie udzielili rekomendacji dla prac nad petycją.

19 kwietnia 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji podjęła prace nad petycją oraz kontynuowała dyskusję nad jej postulatami. Senatorowie zapoznali się ze wstępnym projektem ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego, przedstawionym przez Biuro Legislacyjne. Przytoczona została opinia Ministerstwa Sprawiedliwości wskazująca, że osiągnięcie celu oczekiwanego w petycji może być utrudnione z uwagi na różnorodne systemy pocztowe w krajach poza Unią Europejską i nie będzie możliwe zapewnienie ich efektywnej kontroli. **Senatorowie w głosowaniu postanowili nie kontynuować prac nad petycją.**

51. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne, w celu wzmocnienia ochrony konsumenta korzystającego z usług telekomunikacyjnych (P9-34/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła uchylenia lub zmiany art. 56 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r., poz. 1489 ze zm.).

Autorka petycji stała na stanowisku, że ustawa o prawach konsumenta w art. 20 zabezpiecza interesy klienta zawierającego umowę na odległość m.in. poprzez stwierdzenie: „Oświadczenie konsumenta o zawarciu umowy jest skuteczne, jeżeli zostało utrwalone na papierze lub innym trwałym nośniku po otrzymaniu potwierdzenia od przedsiębiorcy".

W przypadku przedsiębiorców świadczących usługi telekomunikacyjne obowiązuje klienta również ustawa – Prawo telekomunikacyjne. W art. 56 ust. 6 ustawy zawarto przepis,

który – w opinii inicjatorki petycji – odbiera konsumentowi ochronę zawartą w ustawie o prawach konsumenta. Dlatego zabiega o zmianę lub uchylenie tego przepisu.

W uzasadnieniu postulatu petycji stwierdzono, że art. 56 ust. 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, umożliwia świadczeniodawcy usług telekomunikacyjnych wprowadzenie klienta w błąd w sposób, którego klient może nawet nie zauważyć. Dotyczy to zwłaszcza zmiany warunków pierwotnej umowy.

W kwestionowanym przepisie uznano, iż w przypadku zmiany warunków umowy dokonanej telefonicznie – dostawca usług obowiązany jest do potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian w terminie ustalonym z abonentem, ale nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zlecenia zmiany. Abonentowi przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, bez podania przyczyn.

Jednak autorka petycji wie z doświadczenia, że przedsiębiorcy zazwyczaj nie dostarczają przesyłek poleconych – dokumenty przesyłają pocztą zwykłą i konsument może je otrzymać zbyt późno lub nawet nie zauważyć, iż nastąpiła zmiana warunków umowy. Konsument może zostać wprowadzony w błąd lub dowiedzieć po czasie, że treść umowy zawartej na papierze różni się na niekorzyść od treści oferowanych telefonicznie, a termin na odstąpienie od umowy jest krótki. Tak są traktowani głównie seniorzy – osoby ufne, mające mało czasu na refleksję i analizę oferty. Nierzadko stają się ofiarami „bezwzględnych dostawców usług" nie tylko telekomunikacyjnych.

20 września 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **25 października 2017 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie przeprowadzili dyskusję nad zagadnieniem petycji. Komisja przychylając się do argumentów autorki petycji, postanowiła zapytać Urząd Komunikacji Elektronicznej oraz Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów o opinię w sprawie podniesionych w petycji problemów.

16 stycznia 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. Senatorowie zapoznali się z opinią Urzędu Komunikacji Elektronicznej i Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o postulacie petycji.

Magdalena Głowicka, zastępca dyrektora Departamentu Prawnego w UKE poinformowała, że 4 stycznia 2018 r. Komitet Rady Ministrów przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw. W projekcie zdecydowano o wykreśleniu przepisów art. 56 ust. 6–9 z ustawy Prawo telekomunikacyjne, co wyeliminuje dotychczasowe wątpliwości interpretacyjne i spowoduje, że postulat rozpatrywanej petycji zostanie zrealizowany. **W głosowaniu senatorowie jednogłośnie postanowili o niepodejmowaniu prac legislacyjnych nad petycją.**

52. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 69 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (P9-35/17).

Petycja indywidulana wniesiona przez pana Stanisława Porowskiego.

Dotyczyła zmiany art. 69 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Przedmiotem petycji był postulat rozszerzenia treści art. 69, który stanowi: „Osobom niepełnosprawnym władze publiczne udzielają, zgodnie z ustawą, pomocy w zabezpieczaniu egzystencji, przysposobieniu do pracy oraz komunikacji społecznej", poprzez dodanie w art. 69 nowego ust. 2 w brzmieniu: „Władze publiczne będą chronić i podnosić wartość polskiego języka migowego, jako przejawu kultury i środka zapewniającego dostęp do nauki oraz równość szans".

W uzasadnieniu autor powołał się na to, że: „W prawodawstwie wielu państw Europy Zachodniej oraz w Stanach Zjednoczonych Głusi są traktowani jako mniejszość kulturowa

i językowa, ze swoją odrębnością kulturową, etnicznością, tożsamością oraz naturalnym językiem migowym. W jego opinii Głusi powinni mieć zagwarantowane w Konstytucji RP prawa takie jakie przysługują mniejszościom narodowym i etnicznym, dzięki czemu Polski Język Migowy mógłby zostać uznany za język mniejszości Głuchych. Wnoszący petycję podkreślał fakt, że język migowy został wpisany jako równoprawny język narodowy w Konstytucjach czterech krajów Unii Europejskiej: Austrii, Finlandii, Portugalii oraz na Węgrzech.

20 września 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **28 listopada 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej zagadnieniem. Senatorowie nie podzielili argumentów podniesionych w petycji. **W głosowaniu komisja postanowiła o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

53. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uchwalenia przepisów informujących o szkodliwości alkoholu dla dziecka w łonie matki (P9-36/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Przedmiotem petycji był wniosek o wprowadzenie rozwiązań legislacyjnych, które nałożą na producentów i dystrybutorów napojów alkoholowych obowiązek umieszczania na etykiecie informacji o szkodliwości każdej dawki alkoholu na rozwój poczętego dziecka w łonie matki.

W ocenie autora petycji, kobiety w ciąży mogą być nieświadome, że spożycie nawet niewielkiej ilości alkoholu może zaszkodzić dziecku rozwijającemu się w łonie matki. Informacje o szkodliwości napojów alkoholowych na poczęte dziecko powinny mieć prosty i czytelny przekaz. Obecnie takie informacje są zamieszczane tylko na niektórych produktach alkoholowych. Wobec braku regulacji dotyczącej tej sprawy, zadaniem autora petycji zachodzi potrzeba wprowadzenia nowych rozwiązań.

11 października 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **28 listopada 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad postulatami petycji. Senatorowie stwierdzili, że część społeczeństwa może nie zdawać sobie sprawy ze szkodliwości wpływu alkoholu, pitego przez kobietę w ciąży, na zdrowie i rozwój dziecka w okresie płodowym. Podnoszono również, brak działań w zakresie szeroko pojętej profilaktyki dotyczącej picia alkoholu, a szczególnie niebezpiecznego oddziaływania alkoholu na płód.

30 stycznia 2018 r. Komisja kontynuowała dyskusję nad postulatami petycji oraz zapoznała się z założeniami wstępnymi do projektu ustawy przygotowanymi przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu. Swoje opinię zaprezentowali też obecni na posiedzeniu przedstawiciele Browarów Polskich i Polskiego Przemysłu Spirytusowego.

W dyskusji senatorowie poparli wnioski petycji oraz rozważali rozszerzenie postulatów petycji na środki masowego przekazu (telewizja, Internet). Komisja postanowiła przesłać wstępny projekt ustawy do Ministerstwa Zdrowia i Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, celem zaopiniowania.

Na kolejnym posiedzeniu **19 kwietnia 2018 r.** Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji prowadziła prace nad petycją. Senatorowie zapoznali się z opiniami do wstępnego projektu ustawy Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Ministerstwa Zdrowia. Głos zabrał przedstawiciel Rzecznika Praw Dziecka oraz osoby reprezentujące branżę alkoholową. Przedstawiona została, przez Biuro Legislacyjne, robocza wersja projektu ustawy dla zrealizowania postulatu petycji.

W dyskusji został złożony wniosek o uzyskanie informacji dotyczących działania na terenie innych krajów Unii rozwiązań ostrzegania na etykietach napojów alkoholowych o szkodliwości alkoholu na rozwój poczętego dziecka, oraz o skutkach takiego rozwiązania.

54. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uchwalenia przepisów o zapobieganiu pornografii (P9-37/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Przedmiotem petycji było ustanowienie regulacji prawnych, w zakresie wprowadzenia nakazu zasłaniania produkcji pornograficznych sprzedawanych w handlu detalicznym oraz zakazu reklamy bielizny osobistej i strojów kąpielowych z udziałem modelek.

Autor petycji postulował, aby publikacje pornograficzne (gazety, płyty) wystawione na sprzedaż w kioskach i salonikach prasowych były w ciemnych, nieprzeźroczystych i szczelnie zamkniętych opakowaniach, widoczny może być jedynie ich tytuł. Obowiązek ten powinien być nałożony na producentów, pośredników i sprzedawców.

W ocenie autora petycji, reklama bielizny osobistej i strojów kąpielowych przez modelki/modeli uwłacza ich godności oraz poniża człowieka, dlatego też bielizna może być promowana bez udziału modeli, jako osobna odzież.

11 października 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **28 listopada 2017 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad postulatami petycji. Senatorowie nie podzielili argumentów podniesionych w petycji. **W głosowaniu komisja zdecydowała o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

55. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, w celu dostosowania jej postanowień do wymogów określonych w Konstytucji RP (P9-38/17).

Petycja zbiorowa Fundacji „SPES", wniesiona przez Pana Michała Drozdka.

Dotyczyła zmiany art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania **(**Dz. U. z 2017 r., poz. 1153).

Fundacja wnosiła o zmianę art. 3 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania poprzez uchylenie ust. 2, co w opinii Fundacji spowoduje dostosowanie ustawy do wymogów określonych w art. 53 ust. 1 Konstytucji RP oraz do przepisów Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych.

Fundacja podkreśla, że Konstytucja RP wyznacza minimalny standard przestrzegania praw człowieka, który jest wiążący dla ustawodawcy. Mimo to, w obowiązującym porządku prawnym funkcjonuje przepis, który „stanowi ponure dziedzictwo okresu komunistycznego ingerując w istotę wolności sumienia". Kwestionowany przez Fundację ust. 2 w art. 3 omawianej ustawy stanowi, iż „Korzystanie z wolności sumienia i wyznania nie może prowadzić do uchylania się od wykonywania obowiązków publicznych nałożonych przez ustawy". Zdaniem Fundacji, przepis ten „stoi w rażącej sprzeczności z rozumieniem wolności sumienia przyjętym w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego" (przytoczono orzeczenie TK z 15 stycznia 1991 r. sygn. akt U 8/90 i wyrok TK z 7 października 2015 r., sygn. akt K 12/14). Bowiem – zdaniem Fundacji – „prawo podmiotowe do sprzeciwu sumienia wypływa wprost z wolności sumienia gwarantowanej przez Konstytucję, zaś ustawodawca może ograniczać to prawo tylko wyjątkowo".

Uchylenie ust. 2 w art. 3 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania byłoby, zdaniem Fundacji, krokiem w kierunku dostosowania prawa polskiego do wymogów wynikających z art. 53 ust. 1 Konstytucji RP, w którym stwierdza się, że „Każdemu zapewnia się wolność sumienia i religii".

11 października 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **16 stycznia 2018 r.** rozpatrzyła petycję. W posiedzeniu uczestniczyli reprezentant autorów petycji i przedstawiciel Instytutu na Rzecz Kultury Prawnej „Ordo Iuris", Tymoteusz Zych, którzy w wypowiedziach uzasadniali potrzebę wprowadzenia w życie postulatu petycji poprzez uchylenie ust. 2 w art. 3 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania. Po dyskusji, senatorowie w głosowaniu (większością głosów) zdecydowali o podjęciu wstępnych prac legislacyjnych realizujących postulat petycji.

Na kolejnych posiedzeniach **30 stycznia i 8 maja 2018 r.** Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. Przedstawiciel Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu wyraził opinię, że w projekcie nowelizacji ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania można uchylić ust. 2 w art. 3, jednak nie zmieni to ogólnego stanu prawnego obowiązującego w omawianym zakresie. Jego uchylenie nie spowoduje bowiem, że w oparciu o wolność wyznania i sumienia można odmówić pewnych działań wymienionych m.in. w art. 53 ust. 5 Konstytucji RP czy w innych ustawach.

Uczestnicząca w posiedzeniu przedstawicielka Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji pani Teresa Kaczmarek poparła opinię Biura Legislacyjnego. Wyraziła niepokój, iż „wolność sumienia", jako pojęcie niezdefiniowane i bardzo pojemne może być różnie interpretowane – nie wiadomo, w jakich przypadkach powinno obowiązywać.

Po ożywionej dyskusji senatorowie zdecydowali odłożyć decyzję o losach petycji do czasu otrzymania na piśmie opinii organów mogących wyjaśnić przedstawione powyżej wątpliwości.

56. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, w celu doprecyzowania definicji tajnej współpracy z organami bezpieczeństwa państwa w PRL (P9-39/17).

Petycja zbiorowa Stowarzyszenia Walczących o Niepodległość 1956–89.

Dotyczyła zmiany art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 693 ze zm.).

Autorzy petycji kwestionowali trafność postanowień art. 4 pkt 2 ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych. Uznali, że omawiany status przysługuje osobie, co do której w archiwum Instytutu Pamięci Narodowej nie zachowały się dokumenty wytworzone przez nią lub przy jej udziale, w ramach czynności wykonywanych przez nią w charakterze tajnego informatora lub pomocnika przy operacyjnym zdobywaniu informacji przez organy bezpieczeństwa państwa.

Autorzy petycji mają świadomość, że celem powyższego przepisu miało być wyeliminowanie z tego zacnego grona osób, które współpracowały z organami bezpieczeństwa PRL. Jednak, w opinii Stowarzyszenia, tak sformułowany przepis jest „sprzeczny z zasadami demokratycznego państwa prawnego i sprawiedliwości społecznej". Bowiem „notatki służbowe mają charakter jednostronny, czyli zostały sporządzone przez funkcjonariusza". Notatka taka mogła być sporządzana bez wiedzy i udziału osoby, na która funkcjonariusz organów bezpieczeństwa państwa się powoływał. W przytoczonym przez Stowarzyszenie orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego i Sądu Najwyższego stwierdzono, że fakt spotkań z funkcjonariuszem SB i sporządzenie przez niego jednostronnej notatki, gdy nie ma zobowiązań danej osoby do współpracy czy pobierania wynagrodzenia za przekazywane informacje – nie może być uznany za świadomą współpracę.

W związku z powyższym Stowarzyszenie twierdzi, że przepis art. 4 pkt 2 ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej (…) należy uznać za „niefortunny" i krzywdzący

dla wielu osób. Chcą go zmienić w taki sposób, by jedynie stwierdzenie faktu świadomej współpracy, a nie domniemanie było powodem uznania określonych osób za tajnych współpracowników lub informatorów służb PRL.

17 października 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **16 stycznia 2018 r.** rozpatrzyła petycję. W posiedzeniu uczestniczył przedstawiciel autorów petycji, pan Daniel Korona i reprezentantka Stowarzyszenia Kobiet Internowanych w Stanie Wojennym, pani Alina Cybula-Borowińska, którzy uzasadniali postulat petycji i apelowali o jego przyjęcie. Głos zabrała także pani Anna Pluta-Dackiewicz, zastępca dyrektora Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej, którego Prezes sporządził negatywną opinię do petycji. Mniej zdecydowane stanowisko wyraził pan Tomasz Lis, dyrektor Biura Dyrektora Generalnego w Urzędzie do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Po ożywionej dyskusji, **senatorowie w głosowaniu zdecydowali nie podejmować prac legislacyjnych nad petycją**.

57. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, w celu poszerzenia kręgu uprawnionych do świadczeń z ustawy o osoby świadczące prace na rzecz nielegalnych organizacji związkowych i politycznych do kwietnia 1989 r. oraz niewykonujących pracy przed 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych (P9-40/17).

Petycja zbiorowa Stowarzyszenia Walczących o Niepodległość 1956–89.

Dotyczyła zmiany art. 2 i art. 21 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2016 r., poz. 1255 ze zm.).

W ocenie autorów petycji „osoby wykonujące pracę na rzecz podziemia ryzykowały nie tylko długoletnim więzieniem, przepadkiem mienia i innymi prześladowaniami, ale także rozpadem własnej rodziny i wykluczeniem z typowych relacji społecznych". Ich zdaniem nieliczna już dziś grupa, ok. 1 200 osób w pełni zasługuje na przyznanie statusu kombatanta.

Jednocześnie autorzy petycji uznali za celowe wprowadzenie ograniczenia dla możliwości uzyskania uprawnień kombatanckich, jakim jest potwierdzenie braku współpracy z organami bezpieczeństwa w rozumieniu art. 3 ustawy z 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

W tym celu zaproponowano, aby do wniosku o przyznanie uprawnień kombatanckich, kierowanego do Szefa Urzędu Kombatantów i Osób Represjonowanych, każdorazowo dołączana była decyzja administracyjna Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej w sprawie tej osoby, wydawana nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

17 października 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **16 stycznia 2018 r.** rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja z udziałem gości. W posiedzeniu uczestniczyli: Wojciech Kuraszyk - naczelnik wydziału w Departamencie Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Tomasz Lis - dyrektor Biura Dyrektora Generalnego Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz Anna Pluta-Dackiewicz - zastępca dyrektora Biura Prawnego Instytutu Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (IPN). Komisja zapoznała się z opinią dr Jarosława Szarka Prezesa IPN, w której negatywnie odniósł się do propozycji zmiany ustawy o kombatantach. W ocenie Instytutu

Pamięci Narodowej oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, postulaty dotyczące grupy osób objętej przedmiotem petycji, zostały zrealizowane w ustawie o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych.

Senatorowie nie podzielili argumentów podniesionych w petycji. **W głosowaniu komisja postanowiła o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

58. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (P9-41/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła uchylenia art. 150 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 1137 ze zm.).

Przedmiotem petycji był postulat uchylenia § 2 w art. 150 k.k., który umożliwia sądowi, w wyjątkowych wypadkach, nadzwyczajne złagodzenie kary lub odstąpienie od jej wymierzenia za przestępstwo eutanazji.

W ocenie autora petycji, zabicie człowieka na jego żądanie i pod wpływem współczucia dla niego jest czynem podlegającym karze. Obowiązujący przepis art. 150 § 2 jest absurdalny, gdyż stanowi, że „sąd może zrobić wszystko żeby sprawcę takiego czynu wypuścić na wolność, mimo że uśpił człowieka, dlatego że on chciał, z różnych względów". Eutanazja jest niezgodna z zasadami moralnymi oraz Prawami człowieka.

17 października 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **30 stycznia 2018 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie wysłuchali informacji o petycji. **W głosowaniu Komisja (jednogłośnie) podjęła decyzję o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

59. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ujednolicenia treści art. 5 ust. 1, art. 16 ust. 1 i art. 37a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe z postanowieniami innych ustaw (P9-42/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Sebastiana Adamowicza.

Dotyczyła zmiany art. 5 ust. 1, art. 16 ust. 1 i art. 37a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.).

Autor petycji wyraził zdanie, iż Prawo prasowe wymaga w art. 5, 16 i 37a zmian technicznych, które wpłyną na ujednolicenie i przejrzystość obowiązujących przepisów.

W opinii wnoszącego petycję wykreślenie słowa „obywatel" w art. 5 ust. 1, dotyczącym udzielania informacji prasie spowoduje, że przepis będzie pozbawiony błędu merytorycznego. Bowiem zgodnie z art. 54 ust. 1 Konstytucji RP każdy ma prawo do rozpowszechniania informacji – omawiany przepis art. 5 ust. 1 w obowiazującym brzmieniu pozbawia tego prawa cudzoziemców – dlatego należy wykreślić słowo „obywatel".

Autor petycji twierdził, że art. 16 ust. 1 w sprawie wyłączenia tajemnicy dziennikarskiej odwołuje się do uchylonego art. 254 kodeksu karnego – obecnie obowiązuje art. 240 § 1 k.k. z 1997 r., co należy uwzględnić w obowiązującej wersji prawa prasowego.

Ponadto, w art. 37a dotyczącym przestępstwa popełnionego przez opublikowanie materiału prasowego, sąd może orzec przepadek materiału prasowego jako „karę dodatkową". Pojęcie to, zdaniem autora petycji, już nie obowiązuje – obecnie funkcjonuje termin „środek karny".

9 listopada 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

6 lutego 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji rozpatrzyła petycję. Senatorowie wzięli pod uwagę informację, iż sejmowa Komisja do Spraw Petycji,

w oparciu o tożsamą petycję, 3 grudnia 2017 r. podjęła decyzję o przygotowaniu (we współpracy z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego) projektu nowelizującego ustawę Prawo prasowe. **W głosowaniu senatorowie zdecydowali o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

60. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie obliczania emerytur (P9-43/17).

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Jędrzeja Kosińskiego.

Dotyczyła zmiany art. 26 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 ze zm.).

Przedmiotem petycji był postulat zmiany sposobu obliczania emerytur dla urodzonych po 31 grudnia 1948 r. Autor petycji przywołał przepisy art. 26 zgodnie z którymi, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Prezes Głównego Urzędu Statycznego ogłasza w formie komunikatu w Monitorze Polskim corocznie w terminie do 31 marca tablice trwania życia, które ustala się wspólnie dla kobiet i mężczyzn i wyraża w miesiącach, dla wieku ubezpieczonych w dniu przejścia na emeryturę, wyrażonego w ukończonych latach i miesiącach.

Wnoszący petycję kwestionował ust. 5 wskazanego przepisu w brzmieniu „tablice trwania życia są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od 1 kwietnia do 31 marca następnego roku kalendarzowego, z uwzględnieniem ust. 6".

Autor petycji wnioskował o zmianę sposobu określania wieku średniego (w sposób niezależny od aktualnego wieku danej osoby), będącego podstawą do wyliczenia emerytury. Według wnoszącego petycję tabela ogłaszana przez Prezesa GUS winna dotyczyć średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn, tymczasem – według autora petycji – dotyczy ona średniego dalszego trwania życia osób z danej grupy wiekowej. Korzystanie z tabeli ogłoszonej przez Prezesa GUS w sposób nieuzasadniony obniża wysokość emerytur przyznawanych osobom w starszym wieku. W ocenie autora petycji, przepisy te są dyskryminujące, dlatego wnosi o zmianę unormowań prawnych w tym zakresie.

9 listopada 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **30 stycznia 2018 r.** rozpatrzyła petycję. Zaprezentowana została informacja o przedmiocie petycji oraz dodatkowe wnioski autora petycji uzasadniające jej postulat. Senatorowie wysłuchali stanowiska przedstawiciela Departamentu Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny Pracy i Polityki Społecznej, który stwierdził, że resort nie przychyla się do argumentów podniesionych w petycji i nie dostrzega możliwości dalszych prac nad petycją. **Komisja w głosowaniu zdecydowała o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

61. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zniesienia użytkowania wieczystego gruntów (P9-44/17).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Stowarzyszenie Interesu Społecznego „Wieczyste".

Dotyczyła uchylenia art. 232 i zmiany treści art. 236 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459 ze zm.) oraz uchylenia w całości ustawy z 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości (Dz. U. z 2012 r. poz. 83 ze zm.).

Autorzy petycji proponowali, aby z mocy prawa z dniem 30 czerwca 2018 r. przekształcone zostało prawo użytkowania wieczystego nieruchomości w prawo własności gruntu, a dotychczasowi użytkownicy wieczyści uzyskali prawo wykupu nieruchomości.

W uzasadnieniu wnoszący petycję powołali się na trudną sytuację użytkowników wieczystych – zarówno osób fizycznych jak i przedsiębiorców – w związku z ponoszonymi przez nich wysokimi opłatami za użytkowanie gruntów oraz częstymi ich podwyżkami.

10 listopada 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **6 lutego 2018 r.** rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja z udziałem przedstawiciela Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju. Senatorowie podzielili argumenty podniesione w petycji, uznali je za ważne społecznie. W głosowaniu komisja postanowiła o odroczeniu prac nad petycją na okres 3 miesięcy oraz o zasięgnięciu opinii o przedmiocie petycji.

19 kwietnia 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. Senatorowie wysłuchali stanowiska przedstawiciela Departamentu Polityki Przestrzennej i Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju, iż resort pracuje nad projektem regulującym poruszone zagadnienia w znacznie szerszym zakresie, niż postulują wnioskodawcy petycji. Komisja postanowiła o wystąpieniu do Ministerstwa w terminie za ok. 6 miesięcy z zapytaniem o stan prac nad rządowym projektem ustawy o przekształceniu udziałów w użytkowaniu wieczystym gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w udziały we własności gruntów (UD 75).

Komisja w głosowaniu zdecydowała o niepodejmowaniu prac nad petycją.

62. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w celu zwolnienia z opłaty stałej spadkobierców składających oświadczenie o odrzuceniu spadku (P9-45/17).**

Petycja zbiorowa wniesiona przez pana Kacpra Lipińskiego, poparta przez 30 osób.

Dotyczyła zmiany ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.).

Przedmiotem petycji była zmiana art. 49 ust. 1 pkt 4 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Obowiązujący przepis stanowi, że opłatę stałą pobiera się od wniosku o odebranie oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku.

Autor petycji postulował zmianę przepisu, która ma na celu zwolnienie z opłaty stałej spadkobierców składających oświadczenie o odrzuceniu spadku.

28 listopada 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **6 lutego 2018 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad postulatami petycji. W dyskusji senatorowie zgłosili wniosek o kontynuowanie prac nad petycją. Ponadto Komisja postanowiła zasięgnąć opinii o postulacie petycji.

19 kwietnia 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycją. Senatorowie zapoznali się z opinią Ministerstwa Sprawiedliwości. W dyskusji głos zabrał senator Zbigniew Cichoń, który stwierdził, że postulat petycji wydaje się być niezasadny ze względu na różnicowanie spadkobierców zamierzających przyjąć spadek i tych zamierzających spadek odrzucić. Senator stwierdził, że opłata 50 złotych od wniosku o złożenie oświadczenia o odrzuceniu spadku nie jest zbyt wygórowana. **Senatorowie w głosowaniu (jednogłośnie) postanowili nie kontynuować prac nad petycją.**

63. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach, w celu stwierdzenia, że ordery i odznaczenia przyznane przez władze PRL w latach 1944-89 nie są uznawane za ordery i odznaczenia Rzeczypospolitej Polskiej (P9-46/17).

Petycja zbiorowa Stowarzyszenia Walczących o Niepodległość 1956–89.

Dotyczyła dodania art. 36a w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r., poz. 475 ze zm.).

Autorzy petycji proponowali w ustawie o orderach i odznaczeniach, w Rozdziele 6 „Pozbawienia orderów i odznaczeń", dodać art. 36a w brzmieniu: „Nie uznaje się orderów i odznaczeń przyznanych przez władze PRL w latach 1944–89 za ordery i odznaczenia Rzeczypospolitej Polskiej".

Wnoszący petycję powołali się na opinie historyków (Andrzeja Zawistowskiego, Jerzego Krzysztofa Eislera), którzy są zdania, iż Polska Rzeczpospolita Ludowa nie była państwem suwerennym – I sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej pełnił rolę podobną do roli namiestnika podczas zaborów. Społeczeństwo nie miało wpływu na władzę i decyzje przez nią podejmowane. Suwerenność była skutecznie ograniczana przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Autorzy petycji wyrazili opinię, że w PRL ordery i odznaczenia nadawano w imieniu niesuwerennego państwa. Jednocześnie autorzy petycji nie wykluczają, że wśród osób odznaczonych w PRL są takie, które zasługują na uhonorowanie – proponują, by przyznać im ordery lub odznaczenia już w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

28 listopada 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **13 lutego 2018 r.** rozpatrzyła petycję. W posiedzeniu uczestniczył Roman Kroner, dyrektor Biura Odznaczeń i Nominacji w Kancelarii Prezydenta RP, który poinformował, że Kancelaria obecnie prowadzi jedynie analizę nadawania Orderu Virtuti Militari. Natomiast autorom petycji chodzi o odebranie wszystkich orderów i odznaczeń przyznanych przez władze PRL, Kancelaria uznaje wniosek petycji za problematyczny.

Senatorowie przeprowadzili dyskusję nad zagadnieniem petycji. **W głosowaniu senatorowie (jednogłośnie) zdecydowali o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

Jednocześnie komisja postanowiła przekazać informację o postulatach petycji do Kancelarii Prezydenta w celu ich ewentualnego wykorzystania w pracach Kancelarii.

64. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, w celu zdefiniowania informacji prostej i przetworzonej, opłat za udostępnianie informacji publicznej, obowiązku wnioskodawcy podania pełnych danych, nieudostępniania informacji o zabezpieczeniach informatycznych oraz budynków publicznych (P9-47/17).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Fundację Rozwoju Demokracji Lokalnej – Podkarpacki Ośrodek Samorządu Terytorialnego.

Dotyczyła zmian w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764).

Autorzy petycji wnioskowali o zdefiniowanie w ustawie informacji prostej i informacji przetworzonej w taki sposób, aby w przypadku udostępniania informacji przetworzonej żądanie wykazania przez wnioskodawcę szczególnie istotnego interesu publicznego nie budziło wątpliwości interpretacyjnych.

Ponadto postulowali zmiany:

- sposobu pobierania opłat za udostępnienie informacji publicznej w przypadku, gdy jej wytworzenie, przekształcenie lub sposób udostępniania wiąże się z poniesieniem przez podmiot zobowiązany dodatkowych kosztów,

- nałożenie na wnioskodawcę obowiązku podania pełnych danych osobowych i adresowych niezależnie od wybranej formy kontaktu.

Autorzy petycji wnosili też o wyłączenie z udostępniania w ramach informacji publicznej danych o zabezpieczeniach informatycznych oraz zabezpieczeniach budynków publicznych.

5 grudnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **13 lutego 2018 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. W posiedzeniu uczestniczyła pani Barbara Gubernat reprezentująca Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. W dyskusji zarówno senatorowie jak i przedstawiciel GIODO przywoływali prace prowadzone nad rządowym projektem ustawy o jawności życia publicznego. Projekt ten zakłada zniesienie ustawy o dostępie do informacji publicznej ale w nowej ustawie zaproponowane są zapisy w części realizujące postulaty petycji. **Komisja w głosowaniu zdecydowała o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

65. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 103 ust. 1 i art. 147 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., w zakresie zakazu łączenia mandatu posła i senatora z funkcją ministra lub sekretarza stanu w administracji rządowej oraz wprowadzenia wymogów dla pełnienia funkcji ministra (P9-48/17).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Fundację Instytut Thomasa Jeffersona.

Dotyczyła zmiany art. 103 ust. 1 i rozszerzenia art. 147 o ust. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Przedmiotem petycji był postulat nadania nowego brzmienia w art. 103 ust. 1, celem wprowadzenia zakazu łączenia mandatu posła i senatora z funkcją członka Rady Ministrów oraz sekretarzy stanu w administracji rządowej. Autorzy petycji pozostawili do decyzji Senatu kwestię czy zakaz ten powinien dotyczyć również Prezesa Rady Ministrów.

Drugi postulat petycji zawierał propozycję rozszerzenia art. 147 o nowy ust. 5 w brzmieniu: „Funkcję ministra może pełnić wyłącznie osoba posiadająca wiedzę i doświadczenie w zakresie przedmiotu określonego działu administracji rządowej, którym ma kierować.” Wnoszący petycję proponowali, aby postulowana zmiana weszła w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

5 grudnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **6 lutego 2018 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej zagadnieniem. Senatorowie nie podzielili argumentów podniesionych w petycji i uznali, że nie ma ważnych powodów dla podjęcia działań wnioskowanych w petycji. Jednocześnie senatorowie postanowili o przekazaniu petycji do Kancelarii Prezydenta RP, celem rozważenia możliwości uwzględnienia jej postulatów przez zespół prowadzący prace nad kierunkami zmian w Konstytucji. **W głosowaniu komisja postanowiła o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

66. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, w celu uznania soboty za dzień ustawowo wolny od pracy przy dokonywaniu czynności procesowej (P9-49/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną pana Pawła Janasa.

Dotyczyła zmiany art. 123 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 1749 ze zm.).

Przedmiotem petycji było nadanie nowego brzmienia art. 123 § 3 k.p.k. w celu możliwości „przedłużenia" terminu do dokonania czynności procesowej w procedurze karnej, jeżeli koniec ustawowego terminu przypada na sobotę. Autor petycji podnosi, że proponowane przez niego uregulowanie funkcjonuje w innych procedurach m.in. cywilnej i administracyjnej. Wnoszący petycję postulował, aby zmiana weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy.

5 grudnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **13 lutego 2018 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. Senatorowie poparli postulaty petycji. W dyskusji podnoszono, że od wielu lat sobota przestała być dniem powszednim i stała się dla większości pracowników dniem wolnym od pracy. Sytuacja ta może być przeszkodą w dotrzymaniu terminu mijającego w sobotę ze względu na utrudniony dostęp do urzędów pocztowych i innych instytucji. Senatorowie uznali, że ustawodawstwo powinno iść w kierunku ujednolicenia procedur prawnych. Senatorowie jednogłośnie postanowili kontynuować prace nad petycją.

19 kwietnia 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała pracę nad petycją. Senatorowie zapoznali się z pisemną opinią Ministerstwa Sprawiedliwości, w której stwierdzono że brak jest podstaw do różnicowania sytuacji procesowej uczestników i organów procesowych, co do sposobu obliczania terminów czynność w zależności od gałęzi prawa. Przedstawiona została też opinia Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, w której stwierdzono, że dyskutowana zmiana może pomóc wielu osobom, aby ich środki odwoławcze były uwzględniane. Senatorowie jednogłośnie zdecydowali o podjęciu prac legislacyjnych nad petycją.

67. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w celu umożliwienia nadawania pism u operatorów pocztowych w państwach Unii Europejskiej ze skutkiem zachowania terminu (P9-50/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną pana Pawła Janasa.

Dotyczyła zmiany art. 57 § 5 ust. 2, bądź dodania ust. 2a do art. 57 § 5 w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).

Przedmiotem petycji było wprowadzenie zmian w postanowieniach Kodeksu postępowania administracyjnego, regulujących zachowanie terminów na złożenie pisma, w taki sposób, aby nadanie pisma w placówce pocztowej operatora świadczącego usługi pocztowe w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej było równoznaczne z zachowaniem terminu do wykonania tej czynności.

Autor petycji podnosił argument funkcjonowania postulowanego rozwiązania w procedurach cywilnej, karnej i sądowoadministracyjnej.

5 grudnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **13 lutego 2018 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej zagadnieniem. Komisja dostrzegła potrzebę zrównania statusu obywateli mieszkających

w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej z obywatelami mieszkającymi w Polsce. Senatorowie postanowili kontynuować prace nad petycją.

8 maja 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycją. Senatorowie zapoznali się z projektem ustawy przygotowanym przez Biuro Legislacyjne, realizującym postulat petycji w zakresie zmiany art. 57 § 5 pkt 2 k.p.a. i art. 40 § 4 k.p.a. Projekt dodatkowo uwzględnia państwa EFTA. W głosowaniu podjęta została (jednogłośnie) decyzja komisji o przyjęciu projektu ustawy – druk senacki nr 827 i złożeniu go Marszałkowi Senatu w celu nadania biegu inicjatywie ustawodawczej.

68. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ochrony polskich rodzin w sprawach międzynarodowych, w tym wprowadzenia całkowitego zakazu wydawania za granicę dzieci polskich do adopcji (P9-51/17).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Stowarzyszenie Wolne Społeczeństwo.

Przedmiotem petycji był wniosek o wprowadzenie zmian ustawowych w zakresie:

- utworzenia funduszu ochrony prawnej polskich rodzin i dzieci za granicą,
- całkowitego zakazu wydawania za granicę dzieci polskich rodziców oraz ochrony praw każdego dziecka do obywatelstwa, więzi rodzinnych i ojczyzny,
- zakazu pozarodzinnych adopcji zagranicznych oraz przenoszenia miejsc zamieszkania dzieci adoptowanych,
- udziału ławników i organizacji pozarządowych w każdym postępowaniu sądowym dotyczącym adopcji lub opieki zastępczej dla dziecka oraz w sprawowaniu nad nimi nadzoru,
- powołania polskiego Centrum Międzynarodowej Ochrony Rodzin i wyjaśniania poważnych naruszeń praw rodziny lub dziecka z udziałem organizacji pozarządowych.

19 grudnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **20 lutego 2018 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. W dyskusji głos zabrał przedstawiciel Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wskazując, że resort uczestniczy w procedurze adopcyjnej jako organ centralny i wydaje zgodę na adopcję zagraniczną wówczas, gdy w Polsce nie znajdą się odpowiedni kandydaci, procedura jest wieloetapowa. Rząd ograniczył liczbę wydawanych zgód i określił dodatkowe przesłanki na wydanie takiej zgody. Od 2017 r. wprowadzono obowiązkowe raporty postadopcyjne (do 3 lat co roku). Dodatkowo rodzina adopcyjna zobowiązuje się do udostępniania kontaktów w formie np. telefonicznej, elektronicznej. Obecnie działa jeden ośrodek adopcyjny w Polsce. W pierwszym półroczu 2017 r. widoczny jest spadek adopcji zagranicznych (66 adopcji) w porównaniu z rokiem poprzednim. Trwają prace nad nowelizacją ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej by wzmocnić ten proces. Jeszcze w tym półroczu projekt zostanie skierowany do konsultacji.

Ponadto głos zabrała przedstawicielka Ministerstwa Sprawiedliwości. Zaznaczyła, że ministerstwo jest organem centralnym dla spraw transgranicznych. Tematyka adopcji zagranicznych jest dokładnie uregulowana. Niemniej resort postuluje zmianę rozporządzenia Bruksela II Bis.

Przedstawiciel Stowarzyszenia Wolne Społeczeństwo, jako autor petycji, odniósł się do powyższych wypowiedzi, kwestionował je jako niezgodne z jego wiedzą. Podnosił, że rodzice nie są dopuszczani do postępowań, nie jest stosowana zasada nierozdzielania rodzeństwa, nie ma możliwości egzekwowania postadopcyjnych raportów. Autor petycji opisał indywidualne sprawy dzieci oddanych do adopcji zagranicznych.

W głosowaniu senatorowie zdecydowali o prowadzeniu dalszych prac nad petycją po uzyskaniu opinii Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Sprawiedliwości, Rzecznika Praw Dziecka oraz Rzecznika Praw Obywatelskich.

8 maja 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycją. Komisja dokonując analizy postulatów petycji stwierdziła, że ich realizacja wiązałaby się m.in. z wypowiedzeniem Konwencji haskiej, której Polska jest sygnatariuszem. Dodatkowo w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowywany jest projekt nowelizacji ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w tym również w odniesieniu do usprawnienia procedur adopcyjnych, obecnie projekt jest w uzgodnieniach wewnętrznych. **Senatorowie w głosowaniu zadecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

69. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach, w celu zmniejszenia z 7 do 3 liczby założycieli stowarzyszenia (P9-52/17).**

Petycja indywidualna wniesiona przez pana Stanisława Porowskiego.

Dotyczyła zmiany art. 9 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2017 r., poz. 210).

Autor petycji kwestionował trafność obowiązującego w ustawie o stowarzyszeniach wymogu stawianego założycielom stowarzyszeń rejestrowych, aby było ich co najmniej 7. Proponował uproszczenie formuły zakładania stowarzyszeń rejestrowych (posiadających osobowość prawną) poprzez wprowadzenie zasady, jaka obowiązuje przy zakładaniu stowarzyszeń zwykłych, zgodnie z omawianą ustawą wystarczy 3 założycieli. Inicjator petycji był zdania, że wszystkim organizacjom pozarządowym przyświeca wspólny cel – dobro obywateli przy realizacji podjętej misji, dlatego należy im ułatwić podejmowanie takiej działalności.

W związku z powyższym autor petycji proponował następujące brzmienie art. 9 Prawa o stowarzyszeniach: „Osoby w liczbie co najmniej trzech, zamierzające założyć stowarzyszenie, uchwalają statut stowarzyszenia oraz wybierają komitet założycielski albo władze stowarzyszenia".

Autor petycji wyraził przeświadczenie o tym, że poprzez likwidację jednej z barier do założenia stowarzyszenia nastąpi ożywienie ruchu obywatelskiego oraz zmiana ta spowoduje wzrost liczby powstających i działających stowarzyszeń.

19 grudnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **5 kwietnia 2018 r.** rozpatrzyła petycję. Senatorowie po wysłuchaniu informacji o petycji przeprowadzili dyskusję nad postulatem petycji. **W głosowaniu senatorowie jednomyślnie zdecydowali o niepodejmowaniu prac nad petycją.**

70. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, w celu ograniczenia z 12 do 4 minut reklam i telesprzedaży w ciągu godziny zegarowej nadawanej audycji (P9-53/17).**

Petycja zbiorowa wniesiona przez Stowarzyszenie Interesu Społecznego „Wieczyste".

Dotyczyła zmiany art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414).

Przedmiotem petycji był postulat zmiany art. 16 ust. 3 ustawy w celu wprowadzenia ograniczenia z 12 do 4 minut reklam i telesprzedaży w ciągu godziny zegarowej nadawanej audycji w programach radiowych i telewizyjnych.

Stowarzyszenie w uzasadnieniu petycji podkreślało, że zgodnie z obowiązującymi regulacjami w ciągu godziny zegarowej, może być emitowane 12 minut reklam i telesprzedaży. Ponadto, ogłoszenia nadawcy emitowane między audycjami, mogą zajmować

2 minuty, w ciągu godziny zegarowej, czyli łącznie 14 minut stanowią reklamy, przekazy handlowe i ogłoszenia.

Autorzy petycji podnosili, że widzowie i słuchacze programów telewizyjnych i radiowych są zmuszeni do oglądania lub wysłuchania przekazów handlowych nierzadko kilka razy w ciągu godziny. Nadto, według wnoszących petycję, większość reklam kierowana jest do ludzi młodych, młodzieży i dzieci co może skutkować u jej odbiorców irracjonalną potrzebą nabycia reklamowanego produktu.

29 grudnia 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **20 lutego 2018 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. Senatorowie zgłosili wniosek o kontynuowanie prac nad petycją. Ponadto Komisja postanowiła zasięgnąć opinii o postulacie petycji.

5 kwietnia 2018 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. Przewodniczący komisji przekazał informację o stanowiskach Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesa Zarządu Telewizji Polskiej S.A. w zakresie postulatu petycji. W posiedzeniu uczestniczył Wojciech Kowalczyk z-ca dyrektora Biura Reklamy ds. Komunikacji i Rozwoju Telewizji Polskiej S.A., który przedstawił argumenty przeciwko zmianie ustawy o radiofonii i telewizji w zakresie ograniczenia z 12 do 4 minut reklam i telesprzedaży w ciągu godziny zegarowej nadawanej audycji. Stanowisko to zostało poparte przez Agnieszkę Wąsowską wicedyrektora Departamentu Monitoringu Biura KRRiT, która stwierdziła, że KRRiT nie przychyla się do postulatu petycji.

8 maja 2018 r. komisja kontynuowała prace nad petycją. Senatorowie zapoznali się ze wstępnym projektem ustawy przygotowanym przez Biuro Legislacyjne w sprawie ograniczenia z 12 do 6 minut reklam i telesprzedaży w ciągu godziny zegarowej. Obecna na posiedzeniu Barbara Turowska Dyrektor Departamentu Monitoringu Biura KRRiT krytycznie odniosła się do projektu ustawy i przedstawiała argumenty przeciwko wprowadzeniu tej nowelizacji. Opinię tę poparł Karol Zgódka Naczelnik Wydziału w Departamencie Własności Intelektualnej i Mediów Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Poinformował także o stanowisku resortu z 24.04.2018 r. z którego wynika, że postulat petycji nie jest zasadny, a wprowadzenie go w życie mogłoby przyczynić się do pogorszenia sytuacji finansowej nadawców, których siedziba znajduje się w Polsce, a w konsekwencji ograniczyć ofertę programową dostępną w kraju. Senatorowie przeprowadzili dyskusję nad zagadnieniem petycji. **Komisja w głosowaniu zdecydowała o niepodejmowaniu prac nad projektem ustawy oraz o zakończeniu prac nad petycją.**

4. Informacja o petycjach wielokrotnych

1. **Petycja wielokrotna w sprawie zmiany prawa rodzinnego i procedury cywilnej, dotyczyła wprowadzenia zasady ustalania zamieszkania i opieki naprzemiennej nad dzieckiem, w porównywalnych okresach przez każdego z rodziców, w przypadku rozstania się rodziców oraz modyfikacji sposobu zabezpieczenia kontaktów z dzieckiem na czas trwania postępowania sądowego (PW9-03/16).**

   Złożono 608 petycji indywidualnych i zbiorowych.

   Autorzy petycji wnosili o wprowadzenie następujących zmian:

   - w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym w art. 58 § 1a i art. 107 § 2 wprowadzenie zasady ustalania zamieszkania i opieki naprzemiennej nad dzieckiem, w porównywalnych okresach przez każdego z rodziców, w przypadku rozstania się rodziców,

- w Kodeksie postępowania cywilnego w art. 126 dodanie § 11 oraz w art. 756^1 rozszerzenie § 1 i dodanie § 2 i 3 modyfikujących sposób zabezpieczenia kontaktów z dzieckiem na czas trwania postępowania sądowego.

3 marca 2016 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **4 października 2016 r.** rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja senatorów i zaproszonych gości. Komisja postanowiła zwrócić się do Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej z prośbą o wyrażenie opinii o procedowanej petycji oraz do Ministra Sprawiedliwości z zapytaniem, czy i w jakim w zakresie, toczą się w ministerstwie prace w zakresie postulatu zawartego w petycji.

12 grudnia 2016 r. Komisja Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej zapoznała się z petycją i wyraziła pozytywną opinię o rozpatrywanej petycji.

10 stycznia 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała rozpatrywanie petycji. Przywołana została opinia senackiej Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej oraz informacje nadesłane od Ministra Sprawiedliwości i sejmowej Komisji do Spraw Petycji. Senatorowie w dyskusji podkreślali fakt wprowadzenia (z końcem sierpnia 2015 r.) do prawa rodzinnego instytucji opieki naprzemiennej przy pisemnym porozumieniu rodziców dziecka oraz zwracali uwagę na pozytywne zmiany orzecznicze sądów. Wyrazili obawy przed wprowadzeniem jako zasady instytucji opieki naprzemiennej oraz uznali, że podnoszone przez autorów petycji postulaty nie odnoszą się do treści przepisów prawa rodzinnego, lecz głównie do praktyki stosowania prawa przez sądy rodzinne i opiekuńcze. **W głosowaniu senatorowie zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

2. **Petycja wielokrotna dotycząca wprowadzenia zmian do ustawy o ustroju sądów powszechnych, w celu dodania przesłanek stanowiących podstawę do wszczynania postępowania dyscyplinarnego przeciwko sędziemu (PW9-04/16).**

   Złożono 196 petycji indywidualnych i zbiorowych.

W petycji podnoszono, że istotą wnioskowanych zmian było dodanie do ustawy o ustroju sądów powszechnych kolejnej przesłanki stanowiącej podstawę do wszczynania postępowania dyscyplinarnego przeciwko sędziemu, którego orzeczenie było przedmiotem uzasadnionej skargi do Trybunału, co zostało potwierdzone w orzeczeniu Trybunału.

22 września 2016 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **13 grudnia 2016 r.** rozpatrzyła petycję oraz przeprowadzona została dyskusja nad jej postulatami. Senatorowie zdecydowali o wystąpieniu do sejmowej Komisji do Spraw Petycji, celem uzyskania informacji o etapie prac nad tożsamą petycją (BKSP-145-118/16) złożoną do Sejmu RP.

16 lutego 2016 r. komisja kontynuowała prace nad petycją. Przewodniczący Komisji poinformował senatorów o odpowiedzi z sejmowej Komisji do Spraw Petycji, do której została złożona tożsama petycja. Z treści odpowiedzi wynikało, że 5 grudnia 2016 r. upłynął termin na przesłanie jednobrzmiących petycji, więc petycja nie została jeszcze rozpatrzona. Senatorowie po dyskusji postanowili o zawieszeniu prac nad petycją.

7 października 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji wznowiła prace nad petycją. Po wysłuchaniu informacji o stanie prac nad tożsamą petycją w sejmowej Komisji do Spraw Petycji oraz w resorcie sprawiedliwości komisja podjęła decyzję o dalszym wstrzymaniu prac nad petycja do czasu uzyskania informacji z Komisji do Spraw Petycji i Ministerstwa Sprawiedliwości.

4 grudnia 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycją. W dyskusji przewodniczący komisji senator Robert Mamątow przekazał

informację, że postulat petycji został już częściowo zrealizowany poprzez wydłużenie terminów przedawnienia dyscyplinarnego w art. 108 § 1 i § 2 ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych. Nadto podnoszono, że wszczęcie postępowania dyscyplinarnego dotyczącego obrazy przepisów Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz przedawnienie przewinienia dyscyplinarnego w terminie 15 lat do chwili czynu, może stanowić zbyt długi okres, w którym wobec sędziego można wszczynać postepowanie. **Senatorowie w głosowaniu zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

3. **Petycja wielokrotna w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia zmian w ustawie o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (PW9-05/16)**.

Wpłynęły 583 petycje indywidualne i zbiorowe.

Istotą proponowanych zmian było przekazanie nadzoru nad wykonywaniem ustawy ministrowi zdrowia, powołanie samorządu zawodowego psychologów, stworzenie Kodeksu Etyki Zawodowej oraz przygotowanie listy metod i narzędzi psychologicznych zastrzeżonych do stosowania wyłącznie przez psychologów.

29 listopada 2016 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

8 marca 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja. Stanowisko Ministerstwa Zdrowia o postulatach petycji przedstawił zastępca dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego, który negatywnie odniósł się do propozycji przekazania ministrowi zdrowia nadzoru nad wykonywaniem ustawy o zawodzie psychologa. Następnie przewodnicząca Polskiego Towarzystwa Psychologicznego zaapelowała o przyspieszenie prac legislacyjnych nad nowym aktem prawnym regulującym status zawodu psychologa, długo oczekiwanym przez środowisko psychologów. W związku z prowadzonymi w rządzie pracami nad założeniami do projektu ustawy o zawodzie psychologa senatorowie zdecydowali o przekazaniu postulatów zawartych w petycji do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, celem wykorzystania w dalszych pracach legislacyjnych. **W głosowaniu senatorowie postanowili o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.**

4. **Petycja wielokrotna w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowych (PW9-06/16).**

Wpłynęło 11 petycji popierających petycję od jednostek samorządu terytorialnego.

Petycja dotyczy wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 12 stycznia 1995 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 ze zm.).

Zaproponowane w petycji zmiany mają wyeliminować wątpliwości interpretacyjne organów podatkowych w przedmiocie określenia wysokości podatku od nieruchomości, należnego za posadowienie elektrowni wiatrowych na terenie gmin.

14 grudnia 2016 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **8 marca 2017 r.** rozpatrywała petycję. Stanowisko Ministerstwa Finansów przedstawił Sekretarz Stanu, który stwierdził, że zasadnym było by zasięgniecie szerszej opinii, zwłaszcza Ministerstwa Infrastruktury. Ponadto głos zabrali przedstawiciele Polskiej Izby Gospodarczej Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej oraz Polskiego Stowarzyszenia Energetyki Wiatrowej. Komisja postanowiła zasięgnąć opinii Ministra Infrastruktury o przedmiotowej petycji.

25 kwietnia 2017 r. komisja kontynuowała prace nad petycją. Po wysłuchaniu stanowisk i opinii gości oraz przeprowadzeniu dyskusji senatorowie postanowili

kontynuować prace i zasięgnąć szczegółowej opinii Ministerstwa Finansów oraz uzyskać stanowisko Biura Legislacyjnego o przedmiotowej petycji.

20 czerwca 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji podjęła prace nad petycją. Senatorowie zapoznali się z pisemnymi stanowiskami o petycji Ministra Rozwoju i Finansów oraz Ministerstwa Energii. Obecny na posiedzeniu przedstawiciel resortu energii poinformował o trwających pracach nad projektem ustawy (UC 27), który obejmuje uregulowania m.in. kwestii podatkowych dotyczących posadowienia elektrowni wiatrowej. Prace są obecnie na końcowym etapie. Ponadto została przedstawiona opinia Biura Legislacyjnego w której stwierdzono, że obecnie nie istnieją wątpliwości interpretacyjne dotyczące określenia wysokości podatku od nieruchomości, należnego za posadowienie elektrowni wiatrowych na terenie gmin. Przywołane zostało również najnowsze orzecznictwo sądów administracyjnych nawiązujące bezpośrednio do problematyki petycji.

W związku z tym, że finalizowane są pracę nad projektem ustawy w Ministerstwie Energii, który wyczerpuje przedmiot petycji i jest zgodny z oczekiwaniem jej autorów, **senatorowie zdecydowali o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją**.

5. **Petycja wielokrotna (PW9-01/17) w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia zmian w ustawach:**

- z dnia 20 maja 1971 r. **Kodeks wykroczeń**, poprzez dodanie art. 106^1 § 1 i 2,
- z dnia 6 czerwca 1997 r. **Kodeks karny**, poprzez dodanie w art. 207 § 4, 5 i 6,
- z dnia 25 lutego 1964 r. – **Kodeks rodzinny i opiekuńczy**, zmiana art. 58 § 1a i art. 107 § 2,
- z dnia 17 listopada 1964 r. – **Kodeks postępowania cywilnego**, zmiana art. 756^1 § 1 i 2.

Petycja wniesiona przez osoby indywidualne oraz osoby, które udzieliły poparcia dla petycji.

Postulowane w petycji zmiany prowadzą do doprecyzowania wykonywania kontaktów z małoletnim, sprawowania władzy rodzicielskiej w aspekcie orzekania opieki naprzemiennej oraz egzekwowania orzeczeń sądowych w wymienionych zakresach.

Autorzy petycji wnoszą o wprowadzenie: sankcji za utrudnianie lub uniemożliwianie kontaktów z małoletnim; zasad ustalania zamieszkania i opieki naprzemiennej nad dzieckiem, w porównywalnych okresach przez każdego z rodziców, w przypadku rozstania się rodziców; modyfikacji sposobu zabezpieczenia kontaktów z dzieckiem na czas trwania postępowania sądowego.

16 maja 2017 r. petycja została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Komisja **20 września 2017 r.** rozpatrzyła petycję i przeprowadziła dyskusję nad jej postulatami. W posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele Stowarzyszenia „Prawo Dziecka", którzy poparli postulaty petycji. Obecna była również pani senator Bogusława Orzechowska, zastępca przewodniczącego Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej, która wnosiła o podjęcie prac nad petycją. W głosowaniu senatorowie zdecydowali o prowadzeniu dalszych prac nad petycją po uzyskaniu opinii Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Rzecznika Praw Dziecka.

4 grudnia 2017 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycją oraz przeprowadziła dyskusję nad postulatami petycji. W posiedzeniu komisji uczestniczyli przedstawiciele Stowarzyszenia „Prawo Dziecka". Przedstawicielka Biura Legislacyjnego wskazała, że choć petycja zawiera szereg postulatów, to podstawowym problemem jest zmiana praktyki orzeczniczej sądów.

Na kolejnych posiedzeniach **16 stycznia i 20 lutego 2018 r.** Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji kontynuowała prace nad petycją oraz przeprowadziła rozległą dyskusję nad postulatami petycji.

13 marca 2018 r. po dyskusji komisja wysłuchała przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości, którzy podtrzymali stanowisko wyrażone w piśmie resortu z 27 listopada 2017 r. Nadto, przekazano informację, że 8 marca 2018 r. minister Zbigniew Ziobro przedstawił propozycje rozwiązań stosowania kary ograniczenia wolności i grzywny za uniemożliwianie lub utrudnianie kontaktów z dzieckiem. Następnie komisja zapoznała się ze wstępnym projektem ustawy - realizującym część postulatów petycji – przygotowanym przez Biuro Legislacyjne kancelarii Senatu.

Komisja jednogłośnie przyjęła projekt ustawy wraz z poprawkami – druk senacki nr 776. Przedstawicielem komisji w dalszych pracach nad projektem został senator Łukasz Mikołajczyk.

Podsumowanie

Petycje stanowią ważną część pracy Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji. Są przedmiotem wielu dyskusji, a także analizy obowiązującego prawa w zakresach wskazywanych przez autorów petycji. Jednocześnie petycje umożliwiają komisji podjęcie prac legislacyjnych w celu zmiany prawa w dziedzinach postulowanych przez obywateli.

Sprawozdanie obejmuje informację o pracach Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji nad petycjami skierowanymi przez Marszałka Senatu w 2017 r. oraz dane o petycjach z roku poprzedniego, nad którymi prace były kontynuowane.

Zakres tematyczny petycji oraz zawarte w nich propozycje legislacyjne były przedmiotem 23 posiedzeń komisji, stąd też nie wszystkie prace nad petycjami skierowanymi do komisji zostały sfinalizowane do końca 2017 r. Nad częścią z nich prace kontynuowano w 2018 r. i na bazie dwóch petycji z 2017 r. P9-50/17 i PW9-01/17 komisja wypracowała projekty ustaw zawarte w drukach senackich 827 i 776. Jednocześnie do komisji sukcesywnie napływały stanowiska i uwagi o petycjach będących przedmiotem pracy Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji od podmiotów opiniujących petycje.

Na podkreślenie zasługuję fakt, że w zakończonym w 2017 r. procesie legislacyjnym, wszczętym na podstawie petycji wniesionej do Senatu w 2016 r., uchwalona została ustawa z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 1136).

Ponadto 22 marca 2018 r. Sejm na 60. posiedzeniu uchwalił dwie ustawy powstałe na bazie petycji: ustawę o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. poz. 727) i ustawę o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. poz. 915).

Przytoczone powyżej trzy ustawy, są odzwierciedleniem wpływu petycji na zmianę obowiązującego prawa i potwierdzają potrzebę pracy Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji nad petycjami kierowanymi do Senatu.

Załącznik nr 1
do Sprawozdania
Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji

Schemat rozpatrywania petycji

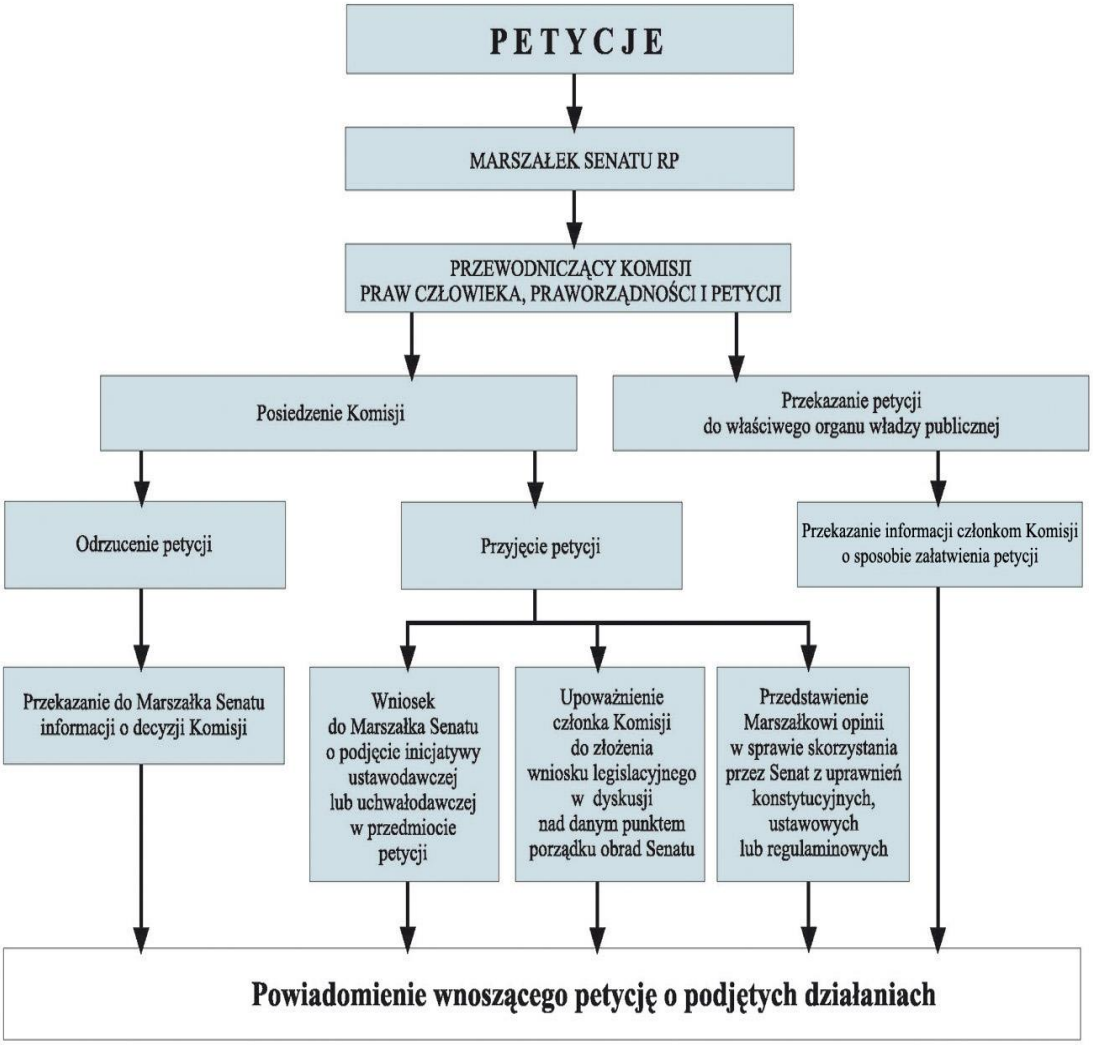

Załącznik nr 2
do Sprawozdania
Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji

Wykaz petycji, nad którymi pracowała Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w 2017 roku

I. Petycja z 2015 r. nad którą prace kontynuowano w 2017 r.

1. **Petycja zbiorowa** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej tymczasowego pomieszczenia, w kontekście nowelizacji przepisów ustawy o ochronie praw lokatorów (P8-08/15).

II. Petycje z 2016 r. nad którymi prace kontynuowano w 2017 r.

Petycje indywidualne i zbiorowe

1. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej skreślenia art. 1 ust. 2 ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego (P9-19/16).
2. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (P9-38/16).
3. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie zaliczania urlopów wychowawczych do stażu emerytalnego (P9-43/16).
4. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, w zakresie pobierania opłat za postój pojazdów w strefach płatnego parkowania w soboty (P9-45/16).
5. **Petycja zbiorowa** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany Kodeksu postępowania karnego w zakresie reprezentacji dziecka w postępowaniu karnym (P9-49/16).
6. **Petycja zbiorowa** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości (P9-50/16).
7. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym w zakresie pobierania stypendium (P9-51/16).
8. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty w zakresie edukacji dwujęzycznej osób głuchych (P9-54/16).
9. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 12 marca 2014 r. o pomocy społecznej, w zakresie tworzenia domów pomocy społecznej dla osób głuchych (P9-56/16).

10. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, w zakresie wprowadzenia 50% ulgi dla osób ze znacznym i umiarkowanym stopniem niepełnosprawności (P9-57/16).
11. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, w zakresie przyznania 100% dofinansowania zakupu aparatów słuchowych dla osób głuchych lub niedosłyszących (P9-58/16).
12. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy dotyczącej zmiany ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, w zakresie definicji „niezawisły sędzia" (P9-59/16).
13. **Petycja zbiorowa** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w zakresie wyłączenia gruntów rolnych położonych w granicach miast spod działania ustawy (P9-60/16).
14. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy dotyczącej zmiany Kodeksu pracy i ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w zakresie wzmocnienia praw pracowniczych głuchych (P9-61/16).
15. **Petycja indywidualna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, w zakresie zwiększenia bezpieczeństwa pieszych (P9-62/16).
16. **Petycja zbiorowa** w sprawie podjęcia inicjatywy dotyczącej zmiany ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie obowiązku nieodpłatnego zapewnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do nieruchomości (P9-63/16).

Petycje wielokrotne

1. **Petycja wielokrotna** w sprawie zmiany prawa rodzinnego i procedury cywilnej, dotyczy zasady ustalania zamieszkania i opieki naprzemiennej nad dzieckiem, w porównywalnych okresach przez każdego z rodziców, w przypadku rozstania się rodziców oraz modyfikacji sposobu zabezpieczenia kontaktów z dzieckiem na czas trwania postępowania sądowego (PW9-03/16) – złożono 608 petycji indywidualnych i zbiorowych.
2. **Petycja wielokrotna** dotycząca wprowadzenia zmian do ustawy o ustroju sądów powszechnych, w celu dodania przesłanek stanowiących podstawę do wszczynania postępowania dyscyplinarnego przeciwko sędziemu (PW9-04/16) – złożono 196 petycji indywidualnych i zbiorowych.
3. **Petycja wielokrotna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia zmian w ustawie o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (PW9-05/16) – petycja poparta przez 583 osoby fizyczne.
4. **Petycja wielokrotna** w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowych (PW9-06/16) – wpłynęło 11 petycji od jednostek samorządu terytorialnego.

III. Petycje skierowane do komisji w 2017 roku

Petycje indywidualne i zbiorowe

1. **Petycja zbiorowa** z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przyznania zadośćuczynienia byłym żołnierzom wojsk kolejowych za wykonywanie przymusowej pracy w czasie służby wojskowej (P9-01/17).
2. **Petycja indywidualna** z dnia 24 stycznia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, w celu przyznania świadczenia pielęgnacyjnego osobom pobierającym wcześniejszą emeryturę z tytułu sprawowania opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem (P9-02/17).
3. **Petycja indywidualna** z dnia 1 lutego 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, w celu zwolnienia z opłaty za postój w strefie płatnego parkowania pojazdów konwojujących pieniądze (P9-03/17).
4. **Petycja indywidualna** z dnia 1 lutego 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w zakresie umożliwienia rehabilitacji prawnej i powrotu do służby uniewinnionego policjanta (P9-04/17).
5. **Petycja indywidualna** z dnia 8 lutego 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, w zakresie doprecyzowania i wzmocnienia pozycji członków spółdzielni mieszkaniowych (P9-05/17).
6. **Petycja indywidualna** z dnia 9 lutego 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu przyznania prawa do zadośćuczynienia i odszkodowania osobom, które w latach 1945–1956 jako dzieci więziono z rodzicami skazanymi za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (P9-06/17).
7. **Petycja indywidualna** z dnia 20 lutego 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany Kodeksu karnego, w zakresie wzmocnienia pozycji pokrzywdzonego będącego osobą najbliższą sprawcy przestępstwa (P9-07/17).
8. **Petycja indywidualna** z dnia 8 marca 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej podwyższenia wysokości zasiłku pielęgnacyjnego do dodatku pielęgnacyjnego oraz coroczną waloryzację tego zasiłku (P9-08/17).
9. **Petycja indywidualna** z dnia 8 marca 2017 r. (uzupełniona 24 marca 2017 r.) w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, w zakresie kosztów używania do celów służbowych pojazdów niebędących własnością pracodawcy (P9-09/17).
10. **Petycja zbiorowa** z dnia 9 marca 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, w celu przyznania opiekunom pobierającym emerytury i renty prawa do świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu opieki nad niepełnosprawnym (P9-10/17).
11. **Petycja indywidualna** z dnia 27 marca 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny oraz ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń, w celu uregulowania immisji (P9-11/17).

12. **Petycja indywidualna** z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wykreślenia art. 144 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (P9-12/17).
13. **Petycja zbiorowa** z dnia 10 kwietnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, celu wprowadzenia ulgi na Internet dla seniorów (P9-13/17).
14. **Petycja zbiorowa** z dnia 19 kwietnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, w celu wprowadzenia obowiązku okresowej kontroli zasadności pobytu nieletniego w schronisku (P9-14/17).
15. **Petycja indywidualna** z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, w zakresie wprowadzenia obowiązku zamieszczania odpowiedzi na petycję na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję (P9-15/17).
16. **Petycja indywidualna** z dnia 9 maja 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w celu dodania w art. 156 § 3 (P9-16/17).
17. **Petycja indywidualna** z dnia 10 maja 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, w celu poprawy funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego (P9-17/17).
18. **Petycja indywidualna** z dnia 25 marca 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. w zakresie art. 125 pkt 2 i 3 oraz art. 235 pkt 1 (P9-18/17).
19. **Petycja indywidualna** z dnia 16 maja 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (…), w zakresie emerytur funkcjonariuszy służb celnych, którzy w PRL byli funkcjonariuszami organów bezpieczeństwa państwa (P9-19/17).
20. **Petycja zbiorowa** z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach (…) oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w celu przyznania byłym robotnikom pracy przymusowej w III Rzeszy prawa do korzystania poza kolejnością ze świadczeń zdrowotnych w szpitalach i ambulatoriach (P9-20/17).
21. **Petycja indywidualna** z dnia 28 maja 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, w zakresie umożliwienia składania w postaci elektronicznej sprawozdania finansowego o źródłach pozyskania funduszy na cele inicjatywy ustawodawczej (P9-21/17).
22. **Petycja indywidualna** z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przyznania świadczenia pieniężnego dla dzieci wojny 1939-1945 (P9-22/17).

23. **Petycja indywidualna** z dnia 28 czerwca 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmian w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, w zakresie bezpośredniego zawierania umów odbiorców z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym (P9-23/17).
24. **Petycja indywidualna** z dnia 13 lipca 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 328 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, w zakresie sporządzania na piśmie i doręczania uzasadnienia każdego wyroku stronom (P9-24/17).
25. **Petycja indywidualna** z dnia 17 lipca 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, w zakresie wydłużenia terminów do złożenia apelacji przez osoby mieszkające poza Polską (P9-25/17).
26. **Petycja indywidualna** z dnia 28 lipca 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, w celu doprecyzowania możliwości rezygnacji z tzw. „polisolokat" (P9-26/17).
27. **Petycja indywidualna** z dnia 6 sierpnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy, w zakresie zniesienia wspólności majątkowej małżonków (P9-27/17).
28. **Petycja indywidualna** z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, w celu przyznania dodatku z tytułu niepełnosprawności (P9-28/17).
29. **Petycja indywidualna** z dnia 11 sierpnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, w celu przyznania kart parkingowych osobom głuchym (P9-29/17).
30. **Petycja zbiorowa** z dnia 15 sierpnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w zakresie jednolitego wieku emerytalnego oraz wcześniejszej emerytury dla kobiet i weteranów walki o niepodległość (P9-30/17).
31. **Petycja indywidualna** z dnia 22 sierpnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2011 r. Prawo ochrony środowiska, w celu wprowadzenia do ustawy norm hałasu drogowego (P9-31/17).
32. **Petycja zbiorowa** z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, w celu zwolnienia z opłat weteranów walk o niepodległość w latach 1956–1989 (P9-32/17).
33. **Petycja indywidualna** z dnia 11 sierpnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe i ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, w celu wydłużenia terminów do wniesienia pisma procesowego dla osób mieszkających poza Unią Europejską (P9-33/17).
34. **Petycja indywidualna** z dnia 5 września 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne, w celu wzmocnienia ochrony konsumenta korzystającego z usług telekomunikacyjnych (P9-34/17).

35. **Petycja indywidualna** z dnia 11 września 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 69 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (P9-35/17).

36. **Petycja indywidualna** z dnia 20 września 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uchwalenia przepisów informujących o szkodliwości alkoholu dla dziecka w łonie matki (P9-36/17).

37. **Petycja indywidualna** z dnia 20 września 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uchwalenia przepisów o zapobieganiu pornografii (P9-37/17).

38. **Petycja zbiorowa** z dnia 22 września 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, w celu dostosowania jej postanowień do wymogów określonych w Konstytucji RP (P9-38/17).

39. **Petycja zbiorowa** z dnia 9 października 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, w celu doprecyzowania definicji tajnej współpracy z organami bezpieczeństwa państwa w PRL (P9-39/17).

40. **Petycja zbiorowa** z dnia 9 października 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, w celu poszerzenia kręgu uprawnionych do świadczeń z ustawy o osoby świadczące prace na rzecz nielegalnych organizacji związkowych i politycznych do kwietnia 1989 r. oraz niewykonujących pracy przed 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych (P9-40/17).

41. **Petycja indywidualna** z dnia 29 września 2017 r. (uzupełniona 12 października 2017 r.) w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (P9-41/17).

42. **Petycja indywidualna** z dnia 19 października 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ujednolicenia treści art. 5 ust. 1, art. 16 ust. 1 i art. 37a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe z postanowieniami innych ustaw (P9-42/17).

43. **Petycja indywidualna** z dnia 20 października 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie obliczania emerytur (P9-43/17).

44. **Petycja zbiorowa** z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zniesienia użytkowania wieczystego gruntów (P9-44/17).

45. **Petycja zbiorowa** z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w celu zwolnienia z opłaty stałej spadkobierców składających oświadczenie o odrzuceniu spadku (P9-45/17).

46. **Petycja zbiorowa** z dnia 20 listopada 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach, w celu stwierdzenia, że ordery i odznaczenia przyznane przez władze PRL w latach 1944-89 nie są uznawane za ordery i odznaczenia Rzeczypospolitej Polskiej (P9-46/17).

47. **Petycja zbiorowa** z dnia 20 listopada 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, w zakresie zdefiniowania informacji prostej i przetworzonej, opłat za udostępnianie informacji publicznej, obowiązku wnioskodawcy podania pełnych danych, nieudostępniania informacji o zabezpieczeniach informatycznych oraz budynków publicznych (P9-47/17).

48. **Petycja zbiorowa** z dnia 21 listopada 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 103 ust. 1 i art. 147 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., w zakresie zakazu łączenia mandatu posła i senatora z funkcją ministra lub sekretarza stanu w administracji rządowej oraz wprowadzenia wymogów dla pełnienia funkcji ministra (P9-48/17).

49. **Petycja indywidualna** z dnia 24 listopada 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, w celu uznania soboty za dzień ustawowo wolny od pracy przy dokonywaniu czynności procesowej (P9-49/17).

50. **Petycja indywidualna** z dnia 24 listopada 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w celu umożliwienia nadawania pism u operatorów pocztowych w państwach Unii Europejskiej ze skutkiem zachowania terminu (P9-50/17).

51. **Petycja zbiorowa** z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ochrony polskich rodzin w sprawach międzynarodowych, w tym wprowadzenia całkowitego zakazu wydawania za granicę dzieci polskich do adopcji (P9-51/17).

52. **Petycja indywidualna** z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach, w celu zmniejszenia z 7 do 3 liczby założycieli stowarzyszenia (P9-52/17).

53. **Petycja zbiorowa** z dnia 20 grudnia 2017 r. (uzupełniona 29 grudnia 2017 r.) w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, w celu ograniczenia z 12 do 4 minut reklam i telesprzedaży w ciągu godziny zegarowej nadawanej audycji (P9-53/17).

Petycja wielokrotna

Petycja (PW9-01/17) z dnia 2 kwietnia 2017 r. wniesiona przez osoby indywidualne oraz 1101 osób, które udzieliły poparcia dla petycji, **w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia zmian w ustawach:**

- **z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń**,
- **z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny**,
- **z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy**,
- **z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.**

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu